

HÅNDBOK 2024/25

**| SUPPORTERUNIONEN
FOR BRITISK FOTBALL**

BESTILL FOTBALLREISEN HOS OSS:

- FOR REISENDE FRA HELE NORGE ✓
- ALLE PAKKER INKLUDERER OFFISIELL KAMPBILLETT OG HOTELL ✓
- IKKE KRAV TIL MEDLEMSKAP I SUPPORTERKLUBB ✓
- VAKTTELEFON TILGJENGELIG VED DIN REISE ✓
- FLEKSIBLE BETALINGSLØSNINGER ✓
- MEDLEM AV REISEGARANTIFONDET ✓

Postboks 2660
St. Hanshaugen
N-0131 Oslo

E-post:

post@supporterunionen.no

Nettsider:

www.supporterunionen.no

www.banehopper.com

 /supporterunionen.no

STYRET

LEDER:

Ray Tørnkvist
(Leeds United)

NESTLEDER:

Bent Uvaag Johansen
(Celtic)

ØKONOMIANSVARLIG:

Finn Morten Steen
(Derby County)

STYREMEDLEMMER:

Harald Unhjem
(Chelsea)

Anders Christensen
(Liverpool)

I REDAKSJONEN:

Bent Uvaag Johansen
(redaktør)

Ray Tørnkvist

Harald Unhjem

Anders Christensen

Roger Ødegård
(gjesteskribent)

Håkon Hals Hellerud
(grafisk design)

REDAKTØREN

Nok en sesong er avsluttet i England og Skottland. Premier League ble mer spennende enn på lenge og Arsenal ga Manchester City kamp helt til det siste. Manchester City ble mestere for fjerde sesong på rad, men avstanden ned til Arsenal var kun på to poeng. Liverpool endte på en 3. plass i Jürgen Kloppts siste sesong som sjef på Anfield. Sesongens prestasjon i Premier League var utvilsomt Aston Villa som sikret seg en plass i Champions League til høsten etter en sterk 4. plass. I en av artiklene i årets håndbok er blitt gjort et forsøk på å forklare hvorfor Unai Emery har lyktes så godt i Birmingham-klubben.

Erling Braut Haaland ble toppscorer i Premier League for andre sesong på rad. I sesongen 2023/24 stoppet jæruben på 27 mål. Det var en nedgang fra 36 fra rekordsesongen 2022/23, men likevel meget imponerende. Haaland er også den første spiller siden Harry Kane i sesongen 2016/17 til å forsvare en toppscorertittel.

I Skottland var det også jevnere i toppen enn på lenge. Ikke uventet var de to Glasgow-klubbene Celtic og Rangers som nok en gang kjempet om tittelen i Scottish Premiership. Celtic trakk det lengste strået til slutt og vant sin tredje skotske ligatittel på rad.

Den største prestasjonen i sesongen 2023/24 stod etter manges mening Ipswich Town for. I august er klubben med mange trofaste supportere i Norge, tilbake i Premier League etter to opprykk på rad under Kieran McKennas dyktige ledelse. I 2009 måtte McKenna legge fotballstøvlene på hylla kun 22 år gammel etter en hofteskade. Han satset på en trenerkarriere og jobbet i ungdomsakademiet til både Tottenham og Manchester United før han i 2018 ble Ole Gunnar Solskjærs assistent i sistnevnte klubb. I desember 2021 tok McKenna over ansvaret i Ipswich Town som den gang var i League One og han har siden ikke sett seg tilbake.

Vi tror at årets håndbok nok en gang vil inneholde artikler som burde være interessant lesning for mange. Vi har etter beste evne forsøkt å levere et godt og variert produkt og i årets utgave er det et intervju med legenden Arne Scheie som fylte 80 år i januar og en meget interessant artikkel om Snarøya Sportsklubbs studiebesøk hos Queens Park Rangers i London. Roger Ødegård, kjent fra bøkene «Alt var bedre under Keegan», har i en personlig artikkel hedret de mange profilene som gikk bort i løpet av sesongen 2023/24.

Supportercupen ble også et vellykket arrangement hvor Liverpool trakk det lengste strået på Snarøya for andre året på rad. Det er også hyggelig å konstatere at reiselysten er tilbake for fullt til England og Skottland igjen og banehopping er mer populært enn noen gang. Det er aldri vært så mange som har besøkt de 92 banene i de fire øverste divisjonene i England som ved utgangen av 2023/24-sesongen.

MEDLEMSTALL SBF 2024

Supporterklubb

	2023/24	2022/23	Endring
1 Liverpool	51376	48 801	2 575
2 Manchester United	45107	45 942	-835
3 Leeds United	8401	8 369	32
4 Arsenal	7031	7 539	-508
5 Tottenham Hotspur	6256	6 135	121
6 Manchester City	2865	2 808	57
7 Chelsea	1119	1 510	-391
8 West Ham United	751	790	-39
9 Stoke City	670	595	75
10 Everton	636	332	304
11 Aston Villa	579	679	-100
12 Queens Park Rangers	491	439	52
13 Nottingham Forest	450	404	46
14 Ipswich Town	448	428	20
15 Derby County	412	412	0
16 Scarborough Athletic	412	360	52
17 Blackburn Rovers	285	264	21
18 Wolverhampton Wanderers	270	267	3
19 Coventry City	241	210	31
20 Luton Town	214	168	46
21 Kidderminster Harriers	189	189	0
22 Rochdale	182	180	2
23 Sheffield Wednesday	174	0	174
24 Leicester City	172	154	18
25 Sheffield United	152	150	2
26 Sunderland	150	150	0
27 Celtic	145	141	4
28 Bolton Wanderers	139	135	4
29 Portsmouth	121	111	10
30 Fulham	120	130	-10
31 Crystal Palace	99	117	-18
32 Brighton & Hove Albion	95	75	20
33 Brentford	89	101	-12
34 Torquay United	88	68	20
35 Burnley	84	84	0
36 Southampton	80	80	0
37 Hibernian	76	75	1
38 Huddersfield Town	54	55	-1
39 Swansea City	54	52	2
40 Bury	45	41	4
41 Woking	44	58	-14
42 Birmingham City	36	55	-19
43 West Bromwich Albion	35	35	0
44 Macclesfield Town	35	35	0
45 Peterborough United	34	34	0
46 Exeter City	30	30	0
47 Middlesbrough	29	31	-2
48 Plymouth Argyle	25	15	10
49 Cheltenham Town	24	32	-8
50 Cardiff City	20	26	-6
51 AFC Wimbledon	20	20	0
52 Barnet	16	16	0
53 Charlton Athletic	4	5	-1
54 Wycombe Wanderers	0	12	-12
	130 674	128 944	1 730

*Oppdatert pr. 31. mai 2024

EN ETTERLENGTET OPPTUR!

▀ AV: BENT UVAAG JOHANSEN

Aston Villa er en av de virkelige tradisjonsrike klubbene i engelsk fotball. I år fyller klubben 150 år og var en av de tolv originale medlemmene i den første utgaven av The Football League i sesongen 1988/89. Aston Villa står bokført med syv titler både i ligaen og FA cupen. I sesongen 1981/82 vant klubben serievinnercupen (nå Champions League) og det siste trofeet kom da de vant ligacupen i sesongen 1995/96. Etter en meget sterk 4.

plass i Premier League i den nettopp avsluttede 2023/24-sesongen, er Aston Villa kvalifisert for Champions League. Siden 2002 har Aston Villa har hatt en meget aktiv og godt organisert supporterklubb tilknyttet SBF. Redaktøren tok en prat med av nøkkelpersonene Krister Olsen for å forsøke og forklare hvorfor Aston Villa har gjort det såpass godt de siste to sesongene og hvordan den norske supporterklubben Norway Lions drives.

Ligamester i 1981, europacupvinner og Super Cup-vinner i 1982. Jo, vi vant ligacupen i 1996, men det var ikke akkurat i går det, heller. Vi Villa-fans begynner å få lang erfaring i å trøste oss på gamle meritter, men nå peker pilen opp igjen. Etter to og en halv sesong i Championship og med et lag på kraftig retur, var det en ganske så nøktern gjeng som dro på supportertur for å se hjemmekampen mot Derby 2. mars 2019. Villa lå på 13. plass og hadde tapt 2-0 mot WBA i forrige hjemmekamp. Pilen pekte rett ned.

I dag er det mange som snakker om dette lokaloppgjøret som et vendepunkt for klubben. På supporterklubbens festmiddag kvelden før kamp, avslørte Kevin Grealish at sønnen Jack var tilbake fra skade og ville bli lansert som ny kaptein dagen etter. Ja ja, tenkte vi mens vi hørte Brian Little, Tony Morley og Gary Shaw snakke om gode, gamle dager og for lengst inntørkede laurbær. Neste dag dunket kaptein Grealish inn en corner fra Glenn Whelan på volley, to minutter på overtid i første omgang. Da sto det 4-0, noe

som også ble sluttresultatet. Det fortsatte med ti strake seire, playoff-finale og opprykk.

Klubben skulle få et nytt løft da Steven Gerrard ble hentet som manager i november 2021. Alle elsket vi Dean Smith, som var Villa-mann i sitt hjerte, men de færreste trodde han kunne ta klubben til toppen i engelsk fotball. Gerrard var av en helt annen størrelse. 504 kamper for Liverpool, 114 for det engelske landslaget. En vinnnerskalle. Han skapte ny optimisme, og tanken var at hans navn ville bringe større navn til klubben. Philippe Coutinho var en av dem han hentet, men de to gamle Liverpool-heltene ble dessverre aldri helter i Villa. 2022/23-sesongen startet katastrofalt med to seire på de første tolv kampene. Etter ti måneder fikk Gerrard sparken etter et forsmedelig tap mot nyopprykkede Fulham.

Noen av oss var blant tilskuerne på Craven Cottage denne kvelden, og vi glemmer aldri spaseraturen tilbake mot t-banestasjonen. Både

Omvisning på Villa Park i forbindelse med supporterturen i 2019. Foto: Krister Olsen

Villa- og Fulham-fansen sang "sacked in the morning" for full hals. Samme kveld ble det bekreftet, og da var det ingen tårer å se.

De nye eierne som kom inn i 2018, egyptiske Nassef Sawiris og amerikanske Wes Edens, hadde allerede høstet applaus for sine visjoner og viljen de viste til å satse på klubben. Nå hentet de meritterte Unai Emery til Villa Park. Tja, var holdningen blant fansen. Han hadde jo gjort stor suksess i Europa, men han hadde ikke lyktes i Premier League og ble sparket fra Arsenal et halvt år før kontrakten utløp. Mange var skeptiske.

Har du noen forklaringer på hvorfor Aston Villa har gjort det så bra i Premier League, spesielt etter ansettelsen av Unai Emery høsten 2022?

En klubb som sliter får gjerne en positiv sportslig reaksjon ved ansettelse av ny trener, men ofte varer det ikke. Emery har klart å holde «ste-amen». Ikke bare snudde han en håpløs seriestart og tok Villa til Europa i første forsøk, men han har etablert laget i toppen av ligaen. Under Emery er Villa godt organisert og et vanskelig lag å spille mot. Han jobber med de små detaljene. Han er den første på treningsfeltet og den siste som drar. Spanjolen har skapt en defensiv trygghet i laget. Han bruker mye tid på videoanalyser, og overfører det han ser til spillerne slik at de forstår sine roller og sitt ansvar bedre. Emery er direkte i sine budskap og mestrer det å forklare sammenhengene i spillet på en enkel måte. Gjennom dette ser det ut til at han klarer å få det beste ut av spillerne.

Hvilke spillere har vært de viktigste de siste to sesongene?

Det er vanskelig å trekke frem enkeltspillere i et lag der det egentlig er laget og samhandlingen som er nøkkelen til suksess. Likevel er det åpenbart at spillere som Ollie Watkins og Emiliano Martinez har vært svært viktige i hver sin ende av banen. Midtbanen med spesielt Douglas Luiz, John McGinn og Boubacar Kamara har imponert det siste året, og ikke minst gitt laget større defensiv trygghet. Tyrone Mings og Ezri Konsa hadde fantastisk kjemi i

Norway Lions har selv sagt fått laget sitt eget Villa-øl. Foto: Krister Olsen

midtforsvaret, fram til Mings ble langtidsskadet. Etter det har Pau Torres vært en klippe der bak og samtidig styrket det offensive forsvarsspillet. Mange fans hadde nærmest avskrevet Leon Bailey, som den siste sesongen har vært et mareritt for motstanderne.

Hvilken betydning har de nye eierne fra juli 2018 hatt?

De har skapt optimisme i hele klubben. Med sin vilje til å utvikle og satse på Aston Villa, har de klart å få både organisasjonen og fansen med seg. Villa var en klubb i motbakke, både økonomisk og sportslig, da Sawiris og Edens tok over. De har lagt en fornuftig og langsiktig plan. I en meningsmåling gjort blant fansen i de største engelske klubbene for et drøyt år siden, kom Villas eiere ut som de mest populære. Etter fjerdeplassen denne sesongen, skal de gjøre svært mye galt for å «miste garderoben» blant Villa-fansen.

Vet du noe om hvordan klubbens økonomiske situasjon er?

Det har gått en del rykter om at også Villa vakler på Financial Fair Play-stupet, men ingenting er bekreftet. Vi har jo brukt en del penger på spillere de siste sesongene, men mye av dette er finansiert med saglet av Grealish til Manchester City. I januar-vinduet var vi langt roligere enn forventet, og noen mener det har sammenheng med overforbruk. Også da en planlagt utvidelse av Villa Park ble utsatt i desember, ble det snakket om dette, men så langt er det ikke kommet fram noe som tyder på at vi har problemer. Det er ingen tvil om at dagens eiere har penger, og at de har vilje til å bruke dem. Vi får likevel stole på at deres profesjonalitet i driften av klubben, også kommer til uttrykk i det økonomiske arbeidet.

Hvordan vurderer du dagens spillerstall? Er den god nok til å kjempe i toppen i engelsk fotballen også de kommende neste sesongene? I hvilke posisjoner må det eventuelt forsterkes?

Vi har en veldig bra førsteellevner når alle er skadefri, men trenger nok litt mer bredde før vi kan bli et lag å regne med helt i toppen, på fast basis. Denne sesongen har vi hatt veldig mange skader på sentrale spillere, spesielt bakover på

banen. Vi trenger bedre «backup» på flere plasser, enn det vi har i dag. Watkins og Martinez er kanskje de som det er vanskeligst å erstatte i dag, så spiss og keeper bør være høyt på ønskelista. Vi er sårbare på begge sidebackene, og det har også vist seg vanskelig å erstatte Kamara på defensiv midtbane. Framover er vi avhengig av at spillere som Diaby og Zaniolo kommer etter og blir enda sterkere alternativer.

Aston Villa har en aktiv supporterklubb i Norge med rundt 700 medlemmer. Er det mulig å si hvem den typiske Villa-supporteren i Norge er (alder, bosted etc.)?

Tror ikke det er noe spesielt mønster. Det er Villa-fans spredt over hele landet. Villa var jo store på 1890-tallet, men jeg tror ikke det er så mange igjen fra den tiden... Mange av dagens Villa-fans ble nok hektet på da klubben hadde flere svært gode sesonger rundt 1980. Noen av disse har klart å rekruttere sine barn til klubben, men det har sannelig ikke vært lett så lenge den sportslige suksessen har vært fraværende. Og så er det jo sånn, at det alltid er noen som synes det er artigere å holde med lag som er underdogs. Det var jo også den oppriktige grunnen til at Storbritannias neste konge, prins William, ble Villa-fan. I et intervju sa han: "Jeg ønsket å ha et

Pokal fra serievinnercupen i 1982 beundres av supporter Zakki og Gary Shaw. Foto: Krister Olsen

På vei ut fra supporterbutikken på Villa Park møtte Trond Vinge plutselig en av heltene fra 1980-tallet Gordon Coewans. Foto: Krister Olsen

lag som var mer midt på tabellen og som kunne gi meg flere emosjonelle berg-og-dal-bane-øye-blikk". Respekt!

For øvrig fikk jeg rekruttert begge mine sønner til Villa-familien, da de var så små at de ikke skjønnte det. Jeg hadde jo fortalt dem hvor gode Aston Villa var. Det var dessverre i en dårlig Villa-periode og seksåringen kom en dag og spurte: «Da Villa var så gode, var det før The Big Bang?» Nå heier de på henholdsvis Chelsea og Manchester City er gjort arveløse!

Hvordan drives supporterklubben? Hjemmeside, Facebook, etc

Norway Lions ble etablert i 2002, og har et overordnet mål om å samle norske Villa-fans. Supporterklubben gir medlemmene informasjon om forhold rundt Aston Villa gjennom egen nettside og sosiale medier. Styret tilrettelegger også for årlige supporterturer. Medlemmene er viktige bidragsytere i å spre kunnskap og skape debatt, både gjennom supporterklubbens nettside og ulike Facebook-grupper. Norway Lions har et styre bestående av fire medlemmer, men er også avhengig av viktige medspillere.

Blir det noe spesiell markering av moderklubbens 150-årsjubileum?

Det blir nok trolig en markering i begynnelsen av

sesongen 2024/25. Vi avventer litt og ser hva klubben skal gjøre ut av jubileet. Villa er en tradisjonsrik klubb, og vår første eier William McGregor, var jo i sin tid initiativtaker til å starte med seriespill i England. Vi skylder ham og alle som har gjort Aston Villa til den klubben den er i dag, en ordentlig feiring. Det at vi har kvalifisert oss til den gjeveste europacupen for første gang på over 40 år, bør være mer en god nok grunn for en skikkelig fest.

Har dere arrangert fellesturer til Birmingham?

Supporterklubben arrangerer en årlig tur. Totalt har det blitt gjennomført 15 slike turer. Første tur var til hjemmekampen mot West Ham i februar 2007. 1-0 og John Carew scoret vinnermålet etter assist fra Ashley Young, og det var faktisk hjemmedebuten til dem begge to. På supporterturen året etter scoret Carew hat-trick da vi slo Newcastle 4-1. Det var helt greit å være nordmann i Birmingham akkurat da. Vi fikk nei da vi forsøkte å komme inn på en lukket Villa-klubb etter kampen, helt til vi sa at vi var norske. Da var det bare å gå rett inn, uansett hvor fullt det var. Antallet deltakere på supporterturene har variert fra 70 til 120. At det ikke er flere, gjør at vi alle kan bo på felles hotell, noe som gjør at det blir veldig sosialt og at vi blir godt kjent med hverandre. Det er en helt spesiell atmosfære på disse turene. Selv om vi treffer hverandre bare én gang i året,

er det som om vi har kjent hverandre bestandig. Vi er mannfolk som klemmer og sender fotballkjærlige blikk, og når vi chatter i sosiale medier, hagler det med hjerte-emojier. Vanlige ingredienser på en supporteretur er omvisning på stadion, sosiale arrangement før og etter kamp og felles festmiddag med celebre Villa-gjester. Flere av de gamle spillerne, ikke minst heltene fra 1980-tallet, setter stor pris på å bli invitert til festen, og dette er artig både for dem og de norske supporterne. Gary Shaw, for eksempel, er mer eller mindre blitt fast inventar på samlingene våre. Han spilte 165 kamper og scoret 59 mål for Villa og er en av legendene våre.

Kan du si noen ord om Birmingham som by?

Mange tror Birmingham er en grå, stygg industriby, og den var jo også det en gang. Sånn er det virkelig ikke i dag. Jeg tror ikke det er mange byer i verden som har gjennomgått en så omfattende forvandling som Birmingham. Byen ble jo heftig bombet under andre verdenskrig, og sentrum ble satt mye tilbake. Nye bygg som kom opp like etter krigen, var ikke akkurat fantastiske. Først på 1980-tallet tok byrådet ordentlig tak og startet en storslagen ryddejobb. Politikerne ville gi byen et nytt image, og blant annet fokuserte de på de mange uutnyttede kanalene. "The Big City Plan" var et gedigent utviklingsprogram for hele byen. I 2010 ble del to av planen iverksatt, så arbeidet er ikke over. Birmingham, eller Brum som den gjerne kalles, er jo en storby og bærer selvsagt preg av det, men samtidig er det i dag en koselig og nesten intim by. Byen har jo faktisk mer kanaler enn Venezia, og kanalene var viktige i byens enorme vekst under den industrielle revolusjon. De som har sett serien *Peaky Blinders* har blitt litt kjent med Birminghams kanaler. I dag er det kjempekoselig å vandre langs kanalene hvor det ligger mange puber og restauranter. Det er lett å trives i Birmingham, for å si det sånn. Også Aston, området hvor Villa Park ligger, har vært gjennom oppgraderinger på 2000-tallet.

Birmingham har tre fotballag som stort sett spiller i de øverste divisjonene: Aston Villa, West Bromwich Albion og Birmingham City. Forholdet mellom supporterne til Aston Villa og

Birmingham er ganske anstrengt, og fansen anbefales ikke å gå med synlig supporterutstyr i sentrum. Byen Wolverhampton har mer eller mindre vokst sammen med stor-Birmingham, og Wolves er også å regne som et lokaloppgjør.

Dessverre er Aston Villa det eneste Birmingham-laget i Premier League for øyeblikket. Mange synes det er flott når Birmingham og WBA gjør det dårlig, og det var ikke rent få som frydte seg da Birmingham rykket ned til League One. Samtidig er det ingenting som kan måle seg med lokaloppgjørene. Villa er en av de ikoniske, gammeldagse stadionene i England, og atmosfæren kan være magisk. Og det er helt spesielt når vi møter våre nærmeste rivaler. Neste sesong, med CL-fotball, blir det nok flott stemning uansett.

Krister Olsen er tidligere journalist og redaktør og jobber i dag som i dag som kommunikasjonsleder i Trondheim kommune. Han har vært en ivrig supporter av Aston Villa i over 40 år.

ÅRETS SUPPORTER 2023/24: **LEIF KONRAD BORSHEIM**

► AV: BENT UVAAG JOHANSEN

I hard konkurranse med flere andre meget sterke kandidater, har Supporterunionen for Britisk Fotball (SBF) valgt å kåre Leif Konrad Borsheim til «årets supporter» for sesongen 2023/24.

Leif Konrad (52) fra Sokndal i Rogaland og med bostedsadresse i Oslo, har siden slutten av 80-tallet har han vært en av de aller viktigste bidragsyterne i Tottenhams norske supporterklubb, Tottenhams Venner. Han har hatt flere roller i supporterklubben, først som styremedlem og redaktør for medlemsbladet fra 1994 til 2002. Deretter var han leder de neste fire årene frem til 2006, og etter en liten pause tok han igjen fatt på sitt nåværende styreverv som nestleder i 2013. Han hjelper til med anskaffelse av kampbilletter, og han gjør alltid en stor innsats for alle som henvender seg, selv på kamper hvor det ikke lar seg gjøre å oppdrive tilstrekkelig med billetter.

Stig-Ottar Engeskaug i Tottenhams Venner beskriver ham slik: "Leif er en person som står på og som ikke er redd for å stille opp foran kamera når det kreves. Han er en kjent skikkelse i Tottenhams julekalender og påskenøtter. Han har også vært med å organisere mange fellesturer og julebord, og han har i mange år vært en pådriver under Supportercupen. I tillegg til dette, har han levert utallige artikler til medlemsbladet, og han er svært aktiv i supporterklubbens egen podkast, både som programleder og deltaker. Han har dermed deltatt aktivt i supporterarbeidet og vært en viktig mann for Tottenhams Venner gjennom alle de fem tiårene supporterklubben har eksistert. Kort oppsummert er han en meget vennlig og hyggelig mann som er lett å komme i kontakt med. Han møter alle med respekt og ser dem som trenger litt ekstra oppmerksomhet, både når han er og ser kamp «live» i London, på Bohemen i Oslo eller på treff i Stavanger."

Ildsjelen Leif fortjener all oppmerksomhet han kan få, og alle norske Tottenham-supportere er ekstremt heldige som har ham med på laget til å drive supporterklubben videre på en best mulig måte.

Redaktøren tok en prat med Leif noen dager etter at Viasat offentliggjorde at han var blitt kåret til årets supporter. Juryen har bestått av Harald Unhjem og Anders Christensen i SBFs styre.

Når og hvorfor ble du supporter av Tottenham?

Som med det meste her i livet ble jeg nok Tottenham-supporter litt tilfeldig. Jeg hadde et godt øye til klubben helt fra jeg begynte å følge med på engelsk fotball, men da jeg fikk en Tottenham-drakt midt på 80-tallet var jeg helt solgt.

Hva var det Tottenham som fenget din interesse?

Det var mye med Tottenham som fasinerte. Navnet Hotspur var helt unikt, draktfargene lignet mye på min norske klubb Viking, og ikke minst fotballfilosofien med offensiv fotball spilt inn for valget. Glenn Hoddle var den store stjernen i klubben sammen med Ossie Ardiles på den tiden, men den spilleren som først gjorde et stort inntrykk på meg var Chris Waddle. Jeg husker fortsatt den enorme skuffelsen da han ble solgt til Marseille, og hadde han fått spille et par sesonger sammen med Paul «Gazza» Gascoigne og Gary Lineker tror jeg ikke det hadde vært 63 år siden siste ligagullet for Spurs.

Er det noen spesielle minner eller høydepunkter fra din periode som supporter av Tottenham du vil trekke frem?

Det morsomste med å være Tottenham-supporter er alle de bekjentskapene og gode venner som jeg har fått på veien. Mange av disse treffer jeg jevnlig på kamper i London, og ellers er vi en fin gjeng som møtes og ser kampene på Bohemen i Oslo når vi ikke er i London. Det fellesskapet og vennskapene jeg har fått setter jeg enormt pris på og betyr mye for meg.

Når det gjelder enkeltkamper, så er det mange å ta av. Jeg har fått vært til stede på White Hart Lane på noen fantastiske nyttårskamper, så 1. januar har vært en bra dato for min del. I 1996 ble Manchester United slått 4-1, mens Chelsea ble slått 5-3 i 2015. I tillegg var det jo veldig spesielt å være til stede både på den siste kampen på White Hart Lane, og den første på Tottenham Hotspur Stadium. Begge de kampene endte også med seier.

Oppladning til Champions League-finalen i Madrid 2019 sammen norske Tottenham-supportere og Erik Thostvedt

Jeg har også fått oppleve mye moro gjennom mitt engasjement i Tottenhams Venner. Mitt første oppdrag var da Tottenham besøkte Stavanger i 1988, og med hjelp av Erik Thorstvedt fikk jeg være med spillerbussen fra trening på Stavanger stadion til hotellet. Det samme gjentok seg i Bergen i 1994 da klubben var der for å spille treningskamp mot Brann. To veldig spesielle, og ikke minst minneverdige opplevelser.

Det siste jeg vil nevne er fra 2016, da Tottenham gjestet Oslo og spilte kamp mot Inter Milan i siste oppkjøringskamp før sesongstart. Da hadde vi et tett og godt samarbeid med Tottenham og hadde flere arrangementer, og det definitive høydepunktet da var de to legendetreffene med Ledley King som trakk fulle hus på Scotsman på Karl Johan.

Når reiste du selv over for å se Tottenham første gang, og vet du hvor mange turer det har blitt totalt? Du er i tillegg også en ganske ivrig banehopper med 79 registrerte baner.

Jeg hadde min første tur til White Hart Lane påsken 1993. Da ble et titteljagende Norwich City

slått 5-1, og det var en helt enorm opplevelse å gå inn på tribunen og endelig få oppleve det en hadde drømt om lenge. Resultatet og spillet gjorde det selvfølgelig enda mer spesielt.

Jeg er litt usikker på hvor mange turer det er blitt siden det, men det har blitt rundt 160 kamper med Tottenham, og totalt i underkant av 300 kamper på britiske baner. Jeg har reist rundt i hele Storbritannia og sett kamper, selv om det har blitt litt mindre av andre lag enn Tottenham de siste årene. Men det er utrolig gøy å reise rundt og oppleve både nye steder og nye stadioner, så jeg håper å kunne gjenoppta det litt mer fremover.

Hvordan ser du på fremtiden til Tottenham? Er Ange Postecoglou rett mann til å utvikle laget videre?

Ange Postecoglou har møtt på noen utfordringer denne sesongen, men med de forutsetningene han hadde da han overtok og Harry Kane forsvant et par dager før seriestart, så har «Big Ange» absolutt levert i sin første sesong. Hans

footballfilosofi står i sterk kontrast til hans forgjengere, José Mourinho og Antonio Conte, og det er noe som har vært svært etterlengtet.

Postecoglou var den første manager siden Mauricio Pochettino i 2019 som har fått lov å fullføre en hel sesong som Tottenham-manager, og klubben er nødt til å være tålmodig og gi han den støtten han trenger, så er jeg helt sikker på at han er rett mann til å utvikle laget videre og forhåpentligvis sørge for noen etterlengtede trofeer.

Har du noen synspunkter på fotballen i England har utviklet seg de siste årene? Var alt bedre før innføring av VAR og den enorme pengebruken? Jeg er nok blant dem som synes det var mer moro når flere klubber, og ikke alltid de største, kunne være med å kjempe om de øverste plassene på tabellen. Premier League har blitt veldig forutsigbar, og jeg tror ikke påstanden om at alle lag kan slå alle lenger er gjeldende i engelsk fotball. Så på den måten ligner nok den engelske fotballen mer og mer på de største ligaene på kontinentet der noen klubber dominerer år etter år.

Innføringen av VAR har gjort noe med opplevelsen av å se kamper, kanskje spesielt fra tribunen. Det er lite informasjon om hva som foregår, og den spontane jubelen ved scoringer er blitt dempet. Jeg skulle gjerne sett at VAR ble avskaffet i England, og gjerne som konsept i hele fotballen. Fotball er skjønn og kan aldri bli rettfærdig, så da lever jeg godt med noen dommerfeil (som vi også får med VAR) om vi også kan få spontaniteten tilbake.

Har du noen gode tips til bosted, puber etc til footballreisende nordmenn til London? Er det spesielle områder i London du trives godt og vil anbefale?

Min store interesse ved siden av Tottenham og fotball er håndverksøl, så jeg oppsøker gjerne puber med et stort og godt utvalg når jeg er i London. Området rundt Liverpool Street Station, med Shoreditch, Spitalfield Market og Brick Lane, har mange puber og restauranter som er vel

verdt å besøke. Brick Lane er et mekka for de som liker indisk mat, og har i tillegg et lite fantastisk ølsted som heter Kill the Cat. Den anbefales.

Skal en til London å se Tottenham-kamp er det mange steder å besøke i nærheten av stadion. Du treffer alltid nordmenn på Volunteer ved Tottenham Hale, og på Bricklayers rett nord for stadion. I tillegg vil jeg nevne High Cross, som i gamle dager var offentlige toaletter i Tottenham High Road, men som nå er gjort om til en liten hyggelig pub.

Kan du sette opp ditt Tottenham «drømmelag» fra din tid som supporter? Har du noen spesiell favorittspiller?

Jeg har allerede nevnt Chris Waddle som min første og kanskje største favorittspiller. I de senere år er det spesielt Gareth Bale, Mousa Dembele, og Harry Kane som har gjort størst inntrykk. Jeg kunne garantert satt opp tre drømmelag fra min tid som Spurs-supporter, men med fare for å utelate noen åpenbare forsøker jeg meg med følgende lag:

Juryen har bestått av **Anders Christensen** og **Harald Unhjem** fra SBF styre.

Leif benyttet anledning til en «selfie» med selveste Harry Kane da Tottenham gjestet Oslo i 2016

BANEHOPPERE ETTER SESONGSLUTT 2023/2024

Navn	Favorittlag	Sted	Antall baner
Frode Trolsrud Berg	Tottenham Hotspur	Drammen	220 baner
Ola Toftaker	Stoke City	Lørenskog	220 baner
Ray Tørnkvist	Leeds United	Oslo	220 baner
Steinar Tungen	Leeds United	Dombås	220 baner
Odd Hanstvedt	Arsenal	Kalandseidet	208 baner
Trond Fuhre	Birmingham City	Oslo	193 baner
Knut Aasland	Manchester City	Evje	184 baner
Vegard Størseth Holberg	Leeds United	Buvika	181 baner
Geir Ove Neset	Manchester City	Vilnius	178 baner
Anders Johansen	Rangers	Fredrikstad	172 baner
Karl Yngvar Øvensen	Hibernian	Lier	168 baner
Rune Dahl	Manchester United	Oslo	162 baner
Jan Sigurd Eike	Liverpool	Stavanger	150 baner
Tom Ovnerud	Manchester United	Stavanger	146 baner
Larry Rothschild	Crewe Alexandra	Arendal	143 baner
Arild Svardal	Liverpool	Fyllingsdalen	140 baner
Vidar Svendsen	Tottenham Hotspur	Kristiansand	139 baner
Vidar Eilertsen	Leeds United	Langhus	137 baner
Ståle Johannesen	Manchester United	Oslo	134 baner
Svein Bråthen	Manchester City	Lyngdal	133 baner
Trond Andersson	Leeds United	Bergen	132 baner
Einar Kvande	Liverpool	Kvanne	129 baner
Joakim Bergqvist	Queens Park Rangers	Umeå	126 baner
Stefan Holmström	Aston Villa	Umeå	126 baner
Rolf Brown	Manchester City	Oslo	123 baner
Sven Arthur Ljosland		Kristiansand	119 baner
Tony Halsall	Bury FC	Evje	118 baner
Atle Syversen	Tottenham Hotspur	Fredrikstad	116 baner
Tom Morken	Ipswich Town	Bergen	116 baner
Bent Uvaag Johansen	Celtic	Oslo	114 baner
Per-Gunnar Nilsson	Manchester United	Kristianstad	114 baner
Tore Gjerdingen	Derby County	Sandnes	114 baner
Bjarte Wilhelm Hjørtøy	Middlesbrough	Fyllingsdalen	113 baner
Trond Brenna	Manchester United	Oslo	113 baner
Bjørn Wahlgren	Millwall	Oslo	112 baner
Atle Husom	West Ham United	Lillehammer	107 baner
Kjell Morten Hjørtøy	Arsenal	Bergen	107 baner
Stig A. Vangsnes	Wolverhampton Wanderers	Oppegård	107 baner
Gaute Lyster	Manchester City	Stavanger	104 baner
Henrik M Høyer	Middlesbrough	Kongsberg	104 baner
Stian Offerdal	Rangers	Sunddalsøra	104 baner
Terje Bringsli	Manchester United	Sandefjord	103 baner
Tor Jørgen Svanberg	West Ham United	Oslo	102 baner
Inge Haug	Ipswich Town	Kongsvinger	101 baner
Richard Aas	West Ham United	Moss	99 baner
Oscar Christoffersen	Liverpool	Oslo	98 baner
Lasse Hjelle	Leeds United	Bergen	96 baner
Finn Morten Steen	Derby County	Porsgrunn	95 baner
Robert Seim	Manchester City	Oslo	95 baner
Mikael Mellquist	Manchester United	Moss	94 baner
Svein Elvenes	West Ham United	Bærum	94 baner
Tore Berntsen	Queens Park Rangers	Haugesund	93 baner
Inge Haagenen	Derby County	Leknes	91 baner

*Oppdatert pr 31. mai 2024

Kjell Skjerven	Leeds United	Leeds/ Vik i Sogn	90 baner
Jan Henry Halvorsen	Ipswich Town	Porsgrunn	88 baner
Rune Vibeto	Leeds United	Ulefoss	87 baner
Knut Ola Jonsrud	West Bromwich Albion	Oslo	86 baner
Kenneth Glesnes	Manchester United	Håkonshella	85 baner
Arne Litleré	Crewe Alexandra	Oslo	84 baner
Jeppe Strømseng	Arsenal	Hosle	84 baner
Nils Vanebo	Manchester City	Namnå	84 baner
Petter Johan Pettersen	Liverpool	Bergen	83 baner
Stein Håkon Nes	Sunderland	Bergen	83 baner
Jørn Strømseng	Arsenal	Hosle	82 baner
Kjell Åvendal	Egersunds IK	Egersund	82 baner
Odin Henriksen	Wolverhampton Wanderers	Nesttun	82 baner
Bjørn Tore Tvedt	Blackpool	Bergen	81 baner
Nils Johan Dahl	Derby County	Gjettum	80 baner
Øyvind Werrum	Derby County	Tønsberg	80 baner
Camilla Hanstvedt	Liverpool	Kalandseidet	79 baner
Leif Konrad Borsheim	Tottenham Hotspur	Oslo	79 baner
Svein Terje Måland	Tottenham Hotspur	Stavanger	79 baner
Dag Håkon Hellevik	Queens Park Rangers	Trondheim	78 baner
Bjørnar Nyland	Manchester United og Oldham Athletic	Lillehammer	77 baner
Christoffer Nygaard	Tottenham Hotspur	Sandnes	75 baner
Alf Helge Repstad	Sunderland	Søgne	74 baner
Vinjar Vikanes	Manchester United	Ulsteinvik	74 baner
Jan Lund	Leeds United	Langhus	73 baner
Kjell Skram	Manchester United	Sarpsborg	73 baner
Andreas Hellmann	Leeds United	Oslo	70 baner
Jakob Kårhus	Blackburn Rovers	Nedre Vats	70 baner
Knut Toresen	Leeds United	Terråk	70 baner
Rune Landsverk	Liverpool	Arendal	70 baner
Tom Roger Johansen	Sheffield Wednesday	Fana	70 baner
Arne Karlsen	Derby County	Rykkinn	69 baner
Henrik Alexander Greger	Ipswich Town	Tønsberg	68 baner
Jan Erik Skytte	Leeds United	Skedsmokorset	67 baner
Geir Ingvald Jacobsen	Ipswich Town	Hamar	67 baner
Kjell Christiansen	Stoke City	Vøyenenga	67 baner
Gaute Rossvoll	Queens Park Rangers	Hamar	66 baner
Mikal Haugen	Preston North End/Rangers FC	Kristiansand	64 baner
Simon Heier	Manchester United	Rakkestad	64 baner
Hege Reiersen Aas	West Ham United	Moss	63 baner
Frank Roger Orefellen	Manchester United	Moss	63 baner
Henning Kvaal-Tanguay	Tromsø IL	Tromsø	63 baner
Kurt Åsen	Leeds United	Nesttun	63 baner
Svein Nilsen	Stoke City	Skui	63 baner
Geir Martinsen	Manchester City	Oslo	62 baner
Håvard Krey Hansen	Preston North End	Silsand	62 baner
Jarle Svein Bakke	Leeds United	Skien	62 baner
Kai Hassel	Leeds United	Charlottenberg	61 baner
Svein O. N. Solum	Everton	Hornindal	61 baner
Bjarte Vik	Manchester United	Rong	60 baner

EN AV DE RÅESTE ▶ AV: BENT UVAAG JOHANSEN

BANEHOPPERNE I NORGE

Trond Fuhre (56) er en av de råeste banehopperne i Norge. Ved utgangen av sesongen 2023/24 er han registrert med 193 banebesøk etter SBFs reglement. Han er en ivrig supporter av Birmingham City og har reist rundt i Storbritannia på jakt etter nye baner siden begynnelsen på 2000-tallet og kun fem andre er i dag registrert med flere banebesøk enn han. For håndbokas lesere er Trond Fuhre et meget kjent navn. Han har lang fartstid i Supporterunionen for Britisk Fotball (SBF) både som styremedlem fra 1999 og leder fra senhøsten 2009 til han ga seg i 2018. I det sivile jobber Trond som hovedverneombud/fagoperatør hos GE Health Care i Nydalen i Oslo og han har vært ansatt i bedriften i 25 år. Redaktøren tok i begynnelsen av mars en liten prat med Trond om hans lidenskaplighet for britisk fotball og banehopping.

Hvordan begynte interessen for banehopping?

Det begynte vel med at jeg kjent med Ray Tørnkvist gjennom mitt styreverv i SBF. Det må være lov å kalle han den mest kjente banehopperen i Norge. Selv om jeg hadde besøkt noen baner allerede, ble jeg bitt av basillen for alvor i 2002. Siden den gang har jeg reist omtrent 250 ganger over til Storbritannia og flyselskapene har en god kunde i meg. Jeg har besøkt over 200 baner, men flere av dem er dessverre blitt nedlagt. For de fleste norske banehopperne er målet å besøke de 92 banene i de fire øverste divisjonene i England (fra Premier League til League Two). Jeg nådde denne milepælen i 2016 og måtte sette meg et nytt hovedmål.

Hva er det med Storbritannia som tiltrekker deg?

Jeg er anglofil og føler en sterk tiltrekningskraft til det britiske samfunnet. De har en fantastisk kulturarv og en meget spennende historie. Hver gang jeg setter mine føtter på britisk jord føler jeg meg hjemme. For meg er det ingen andre som kan konkurrere med det engelske og skotske ligasystemet. Jeg rett og slett "digger" rammene rundt kampene og pubkulturen! Folk er gjestfrie og meget enkle å kommunisere med.

Fortell oss når og hvordan du ble Birmingham City supporter

Som veldig mange andre elsket jeg å se på Tippekampen på NRK. Jeg så veldig opp til britiske spillere og det var etter hvert en spiller som skilte seg ut for meg. Har alltid likt den litt røffe typen og her passet Kenny Burns inn perfekt. Jeg hadde lagt merke til Birmingham City og deres nydelige drakter ("pingvin style", blått og hvitt). Datoen jeg ble skikkelig Blues supporter var 4. desember 1976. Da spilte vi borte på Filbert Street og det var en sur og kald lørdag ettermiddag i East Midlands. Det ble en fantastisk kamp for alle som følger Birmingham City. Vi vant 6-2 og Kenny Burns scoret "hat-trick" og i tillegg til det sjette målet i kampen. I etterkant har jeg fått flere "Bluenose" venner som var på Filbert Street denne ettermiddagen. Det er like gøy å høre historier om hva som skjedde og hvilken glede det var på bortetribunen. Skotten som nå har blitt 70 år hadde en av sine beste dager som spiller. Jeg glemmer heller ikke at han vant ligaen med Nottingham Forest i 1978 og ble kåret til årets spiller av de engelske sportsjournalistene denne sesongen. Burns vant også Europacupen og ligacupen to ganger under sin legendariske manager Brian Clough. Det spesielle for meg skjedde etter kampen mot Leicester City. En bilforretning og eier fra Birmingham som hadde sterke Blues sympatier, hadde lovet klubben at den spilleren som scorer det sjette (6) målet i løpet av en kamp i ligasesongen skulle få deres sportsbil Triumph TR7 i gave. Dette var selvfølgelig veldig stort for Burns og media/fotball magasiner slo dette opp som en hovedsak. Veldig kult, men det nydeligste var

Banehopping har i sesongen 2023/24 vært mer populært enn noen gang. Over 1.200 personer er nå registrert på www.banehopper.com, men det er plass til langt flere! Alle baner i de seks øverste divisjonene i England, de fire øverste i Skottland og øverste divisjon for damer teller i tillegg til landskampsarenaene Wembley og Hampden Park. Til sammen bli dette 220 baner. Fire banehoppere har ved utgangen av sesongen 2023/24 «full pott» med 220 banebesøk (Ray Tørnkvist, Steinar Tungen, Frode Trolsrud Berg og Ola Toftaker). Ved utgangen av 2023/24 var det ny rekord med 18 banehoppere som har besøkt de 92 banene i de fire øverste divisjonene i England. Vegard Størseth Holberg (Leeds United), Atle Syversen (Tottenham Hotspur), Stefan Holmström (Aston Villa), Joakim Bergqvist (Queens Park Rangers) og Jan Sigurd Eike (Liverpool) nådde denne milepælen våren 2024. Det er nesten 350 personer som har besøkt minst 25 baner i Storbritannia. Imponerende tall!

det at Burns mente at han ikke trengte sportsbilen og solgte den. Beløpet han fikk for bilen delte han med sine medspillere. Jeg var solgt og har vært "die-hard" Blues supporter siden.

Hva er henholdsvis ditt beste og verste minne som supporter av Birmingham City?

Mitt beste minne var utvilsomt da klubben vant "play off" finalen og sikret opprykk til Premier League i 2002. Kampen ble spilt på Millennium Stadium i Cardiff og Norwich City var motstander. Det ble både ekstraomganger og straffesparkkonkurranse. Jeg og min gode venn, "bluenose" (Birmingham City supporter), Knut Roger Hansen, stod rett ved målet da Darren Carter satte den avgjørende straffen kontant i nettet. Hele svingen med rundt 32.000 "bluenoses" gikk amok og klubben var tilbake i toppdivisjonen etter 16 år. Det har vært mange nedturer, men å tape 0-7 i kvartfinalen i FA cupen mot

Et lite utvalg av Tronds imponerende samling av fotballkrus

Liverpool i 2006 var en forferdelig opplevelse. Kampen ble spilt på St Andrews og jeg var til stede. Jeg husker at hele The Kop Stand reiste seg og klappet i disrespekt mot et eget lag. Dette skjedde da John Arne Riise satte en perle av et mål i det 70. minutt. Etter kampen ville jeg ikke snakke med noen, håpet at Steve Bruce fikk sparken og gikk rett til sengs.

Utenom Birmingham , er det andre byer i Storbritannia du liker å besøke?

Det er fryktelig vanskelig å plukke ut noen byer, fordi det er så mange steder jeg liker. Hvis jeg skal nevne to byer så må det bli York og Nottingham. Historiske byer med sjarm og som jeg etter hvert har besøkt mange ganger.

York med dype røtter tilbake til romersk herredømme og vikingtiden. Ja, det har blitt en turistby, men det å vandre i de godt bevarte gatene med middelalderbygninger, som The Shambles er som å gå tilbake i tid. Det å besøke katedralen York Minster er en selvfølge og den må være en av de vakreste og historiske i verden. Som nordmann så må du også besøke Jorvik Viking Centre. Her kan du lære mye om livet fra den tiden. Som tog entusiast så har jeg stor glede av å besøke National Railway Museum. Å vandre på York city walls er også veldig kult. Bymuren er meget godt bevart og ble startet

bygget av romerne, men forsvarsmuren har i flere tidsperioder blitt påbygget. Den er 3,4 km lang og har generelt en høyde på 4 m og 1,8 m bredde. Ikke overraskende er den lengste bymuren i England. Til slutt må jeg nevne alle de gamle og sjarmerende pubene i byen. York er en kulturskatt, rett og slett. Jeg har besøkt York City FC ved flere anledninger og har sett de på deres gamle stadion Bootham Crescent og dagens stadion York Community Stadium.

Noen blir nok overrasket jeg vil fremheve Nottingham, men jeg liker rett og slett byen. Ikke for stor, ikke for liten by. Historiene rundt Robin Hood drar selvfølgelig opp totalinntrykket av Nottingham.

Byen har et veldig variert og godt utvalg av museer og du kan i etterkant ta en pint og suge inn inntrykkende ved en av de eldste pubene i England. Ye Olde Trip to Jerusalem er en legendarisk pub som er bygget mot Castle Rock i tilknytning til Nottingham Castle. Pubens eiere mener deres pub ble etablert i herrens år 1189 AD. Det er et godt utvalg av gamle puber i byen og det drar opp.

I sentrum av byen har det et herlig marked som heter Old Market Square. Markedet er ca 800 år gammelt og er en av de eldste i England.

Trond delte ut trofeet til Clayton Donaldson som ble kåret til årets spiller av den norske supporterklubben for sesongen 2014/15

I Nottingham er det to profesjonelle klubber og det spesielle er at de ligger så nær hverandre. Mellom City Ground (Nottingham Forest) og Meadow Lane (Notts County) er avstanden 270 m. Det er kun mellom banene til Dundee United og Dundee som har kortere avstand i Storbritannia. To tradisjonsrike klubber og Notts County er den eldste profesjonelle klubben i verden (1862).

Nottingham ligger 80 km nordøst fra Birmingham og det tar rundt 90 min med tog. City Ground er en av de banene jeg har besøkt flest ganger etter St Andrews. Ta turen til Nottingham (East Midlands) og bli overbevist.

Er det noen spesielle baner blant de du har besøkt som du liker bedre enn andre?

Min favorittbane er selvfølgelig St Andrews. Jeg er sammen med familien min. Når vi fyller stadion til randen med Bluenoses (kapasitet 29.409), så er det få steder som skaper mer liv og stemning. Jeg opplevde det flere ganger da vi var i Premier League og savner den tiden.

Om jeg skal nevne en nedlagt bane, så må det bli Boleyn Ground eller Upton Park som fotballsupportere kjente den som. Jeg likte denne tradisjonelle stadion veldig godt. Herlig trøkk rundt kampene og med arbeidsklasse supportere. Stort sett utsolgt hver gang det var kamp (kapasitet 35.303). Grunnlagt i 1904 og siste kamp ble spilt i 2017. Det var veldig tungt for mange Hammers supportere å flytte til London Stadium. Det skjønner jeg godt. Tribunen var tett på banen og West Ham fansen kan synge. De har et meget godt utvalg av kampsanger og lyden var magisk. Jeg var med Birmingham City til Upton Park flere ganger og satt igjen med særs gode opplevelser.

Jeg har alltid blitt imponert over den «Passion & Pride» det finnes for fotball i Nord Øst England. Om jeg skal velge en klubb, så blir det Newcastle United og deres St James Park. Den sto ferdig i 1892 og her har klubben spilt siden. Deres stadion ligger midt i byen, og du får full valuta for pengene når du besøker The Magpies (klengenavnet til Newcastle United). De viser ekte kjærlighet for sin klubb og du merker fotball er

veldig viktig i denne byen. Det er bare Liverpool som kan konkurrere med Newcastle når det gjelder å se folk med drakt på i bybildet. På kampdager eller en vanlig hverdag. St James' Park fylles alltid med 52.305 supportere og de skaper herlig trøkk under kampene. Det eneste minuset er at bortesupportere blir «plassert» høyt oppe i et hjørne på Leazes Stand. Om du er i dårlig fysisk form, så merker de alle trappetrinnene du må bekjempe for å komme til borte seksjonen på St James' Park.

Har du noen faste rutiner når du kommer til en ny bane?

Jeg kjøper meget ofte en pai og en "pint" med øl. Det gjør susen for avspark. Kampprogram har jeg ingen interesse for, men derimot har jeg begynt å samle på krus. Nå har jeg nesten 200 forskjellige og har fått hjelp til å lage hyller slik at de kan være synlige i leiligheten min. Krusene har blitt en viktig del av en vellykket banehoppertur til Storbritannia. I starten på 2000-tallet tenkte jeg ikke på å bli en samler, men etter hvert har jeg fått stor glede å besøke klubbens butikk og betaler gladelig mellom £ 7 og £ 10 for et krus. Flere ganger har jeg opplevd at klubben ikke har krus til salgs, men jeg gir meg ikke så lett. Du må treffe den rette personen i klubben og ofte klarer de å ordne et krus til meg. Når jeg forteller om min hobby, er det mange som anstrengt seg ekstra for at jeg skal få med meg et krus hjem til

samlingen min. Det eneste som aldri kommer inn i min leilighet er et Aston Villa krus – et sted må grensen gå!

Har du noen gode tips til øl når man er på pub? Jeg er meget glad i mørkt øl og Guinness på fat er en stor favoritt. Ellers så prøver jeg alltid noen lokale bryggerier når jeg besøker en ny by. Det er alltid gøy å teste ut noe nytt og på de aller fleste puber kan du få prøvesmake. Av lysere typer øl så synes jeg den spanske Madri Excepcional på fat er god. Ellers så liker jeg godt Newcastle Brown Ale på flaske.

Til slutt har du noen tips til folk som vil reise til Storbritannia for å se fotball?

Planlegg i god tid. Det er det beste rådet jeg kan gi. Kjøp flybilletter og bestill hotell så raskt som mulig etter at du vet du skal på tur. Om du skal reise med tog, kjøp billetter på nettstedet www.trainline.com. Normalt er det billigere å kjøpe togbilletter ca. tre uker før avreise sammenlignet med dagen før. Hvis du er glad i en "pint", sjekk på nettet om det er noen gode gamle puber i byen du skal besøke. Pubkulturen står fortsatt sterkt i Storbritannia og må bare oppleves! Du kan bli overrasket hvor dyrt det har blitt og mye av årsaken er at den norske kronen har vært meget svak mot pundet lenge. Ta godt vare på passet, vis respekt som gjest i landet og husk at det er venstrekjøring.

*Siste kamp på nedlagte Boleyn Ground i mai 2016. En av Tronds favorittbaner i England
Foto: Gjermund Holt*

BOHEMEN

Sannsynligvis verdens feteste fotballpub

25 år

av supportere
for supportere

Arbeidergata 2

tlf: 22 41 62 66

www.bohemien.no

**LEGENDEN ARNE SCHEIE (80) SER SEG TILBAKE.
JEG HAR VÆRT UTROLIG PRIVILEGERT**

► RAY TØRNVIST OG BENT UVAAG JOHANSEN

"Jeg har vært utrolig privilegert. Det er ingen tvil om det", sier Arne Scheie da håndbokens redaksjon møtte han på en cafe på Majorstuen i Oslo i midten av mars. For litt over to måneder siden, 7. januar 2024 for å være helt nøyaktig, fylte den legendariske sportsjournalisten 80 år. Selv om det er over ti år siden han hadde sin siste arbeidsdag i NRK, er han fremdeles meget oppdatert på hva som skjer innenfor fotballen både i Norge og England. "Hjemme har vi to TV'er for at jeg skal få med meg fotball og annen sport", forklarer Arne og hentyder at kona ikke er like interessert. Fortsatt blir Arne stoppet på gata i Oslo av folk som vil takke han for jobben han har gjort eller kun for å snakke fotball. De aller fleste i Norge over 40 år vet hvem Arne Scheie er uansett om man er interessert i fotball eller ikke.

Oppveksten på Romerike og starten i NRK

Arne vokste opp på Skedsmo på Romerike og ble tidlig interessert i både fotball og skihopp. Som alle andre unge gutter på 1950-tallet spilte han fotball på sommeren og hoppet på ski om vinteren. Faren hans var hoppdommer og Arne ble tidlig med han på konkurranser og fikk interessen den veien. Han jobbet som lærer mens han studerte statsvitenskap ved Universitet i Oslo. Han fikk et vikariat i NRK TV Sporten i 1971 og fra september 1972 var han fast ansatt i statskanalen. Sommer OL i München var det første store arrangementet Arne var med på å dekke. "Jarle Høysæter som da var sjef for sporten i NRK, var tydelig på at jeg var ansatt som vikar og i begynnelsen måtte jeg dekke alle typer idretter til innslag i Sportsrevyen på søndag kveld".

NRK Sporten trengte flere journalister og litt over et år etter at han ble fast ansatt, ble han og Rolf Hovden innlemmet i "teamet" som kommenterte tippekampene fra England. Fra før bestod det av Øivind Johnssen og Knut Th Gleditsch. "Min første tippekamp fra England var Leicester City mot Tottenham Hotspurs på gamle ærverdige Filbert Street 1. desember 1973. Hjemmelaget vant kampen 3-0", minnes Arne. Totalt kommenterte Arne 123 tippekamper "live" frem NRK mistet rettighetene til TV2 etter

1994/95-sesongen. Den siste tippekampen Arne kommenterte var Nottingham Forest mot West Ham United 8. april 1994 som endte 1-1.

Tippekampen – hvordan vi forberedte oss

"Vi reiste alltid over fredagen før kampen", sier Arne. "Dette gjorde vi for å være på den sikre siden ved eventuelle kanselleringer av fly. Vi kunne ha reist tidlig lørdag morgen, men det tok vi ikke sjansen på. I begynnelsen bodde vi alltid på samme hotell (Chamberlain Hotel Marble Arch) like ved banen til Queens Park Rangers og reiste med tog lørdag morgen dit hvor kampen skulle spilles. Overnatting i London var fornuftig med tanke på at kampen kunne bli avlyst. Det var enklest å komme seg til en ny bane med base i London." Hvilken kamp som skulle sendes på lørdag var imøtesett med stor interesse blant fotballinteresserte nordmenn. Arne forklarer at avgjørelsen ble tatt på redaksjonsmøte mellom NRK og søsterbedriftene SVT i Sverige og DR i Danmark. "Jeg opplevde flere ganger at mine innspill ikke ble tatt til følge og at svenskene var ganske opptatt av å komme til en ny bane, mens vi ønsket å vise den mest interessante kampen".

I begynnelsen så ble alle tippekampene sendt fra Midlands. Årsaken var at ATV som hadde eksportrettighetene holdt i Wolverhampton. De som kan sin historie vet at den første tippekampen ble spilt mellom nettopp Wolverhampton Wanderers og Sunderland. Datoen var 29. november 1969. Hjemmelaget vant 1-0 og kommentator var Jarle Høysæter. Ganske snart ble det sendt kamper fra andre byer som London, Manchester og Liverpool. Arne trekker frem Anfield i Liverpool som sin favorittbane å besøke på jobb. "Servicen der var alltid upåklagelig med genuint hyggelige ansatte som alltid la ting til rette for oss kommentatorer".

Samarbeidet mellom de skandinaviske landene var meget bra selv om det ikke var noen tvil om at interessen for engelsk fotball hele tiden har vært langt større i Norge enn i Sverige og Danmark. "Våre naboland var mer rettet mot kontinentet i Europa, mens vi så vestover. Det har selvsagt sammenheng med at begge de andre

Arne Scheie har alltid hatt en god relasjon med SBF. I 2014 besøkte det daværende styret han på NRK på Marienlyst. Fra venstre: Bent Uvaag Johansen, Anders Christensen, Ray Tørnkvisst, Arne Scheie, Trond Fuhre og Balal Bhatti.

landene tidlig hadde hatt profesjonelle spillere både i Italia, Nederland og Tyskland". Arne trekker frem svenske Lars Gunnar Björklund som den store pioneren. Han så tidlig et stort potensiale i å sende direktekamper fra England hver lørdag. Med unntak av oppsummeringen på "Match of the Day" på kvelden var det ingen fotball som ble vist i England på lørdager. Det at Norge, Sverige og Danmark viste direkte kamper allerede fra tidlig på 1970-tallet var helt unikt og utvilsomt den største årsaken til den voldsomme interessen spesielt i Norge.

Kommenterte ni VM sluttspill

I tillegg til kamper fra England på lørdager har Arne kommentert 99 kamper "live" fra ni ulike VM sluttspill. Første gangen han var med var i

daværende Vest-Tyskland i 1974 og den første av fire finaler han kommenterte var Argentina mot Nederland i 1978. "VM i Argentina var et flott opplevelse", minnes Arne. "Det var et profesjonelt opplegg i et land med store avstander. Fra vår base i Buenos Aires var det en to timers flytur til eksempelvis Mendoza". Seinere fikk Arne æren av å kommentere finalene i mesterskapene 1986, 1994 og 1998. VM i 1990 ble rammet av journaliststreik i NRK og de fleste av kampene i sluttspillet ble sendt uten kommentarer.

I oppkjøringen til VM i fotballens hjemland i 1966, spilte England en av sine siste treningskamper på Ullevaal mot Norge. Engelskmennene vant 6-1 selv om Norge satte inn det første målet ved Harald Sunde. Arne har en meget spesiell historie

å fortelle om denne kampen: "Jeg ble helt ut av det blå invitert inn i den engelske garderoben en halvtime før kampen! Der satt min store helt Bobby Charlton sammen med sin lagkamerater og drakk te. Dette hadde vært utenkelig i dag!". Arne har aldri lagt skjul på sin forkjærlighet for Manchester United. "Det startet etter den tragiske flyulykken i februar 1958 og mine to største favoritter var nevnte Charlton og den skotske spissen Denis Law".

På spørsmål om hva som var hans største øyeblikk i kommentatorkarrieren svarer Arne ikke overraskende at det må bli den norske seieren mot Brasil i VM i 1998. "Det var helt ubeskrivelig å få være til stede den magiske junikvelden i Marseille og oppleve dette". Seinere har Arne blitt god venn med daværende landslagssjef Egil "Drillo" Olsen og duoen har mange gang arrangert quizkvelder rundt i Norge hvor temaene har vært geografi (som er Egils store lidenskap og interesse) og fotball. Arne synes det er både vanskelig og "unfair" å sammenligne dagens fotball med det som ble vist i tippekampene på NRK. Han er imponert av nivået til både Martin Ødegaard og Erling Braut Haaland, men trekker frem Einar Aas som en av de beste nordmennene som har spilt i England. "Det er mange som ikke vet hvor god Aas var. Han kom til Nottingham Forest fra selveste Bayern München i 1981 og ble den første norske proffen i England. Nottingham Forest var en storklubb på den tiden og hadde vunnet europacupen for serievinnere (tilsvarende Champions League) ved to anledninger under ledelsen av den karismatiske Brian Clough."

Mange gode minner og historier

"Det vil alltid være noen enkelthistorier som jeg lever lenge på", minnes Arne. "Jeg fikk lov av ledelsen i NRK Sporten å reise over til England for en reportasjetur høsten 1973. Strømsgodset møtte Leeds United i daværende UEFA cupen (eller rettere sagt messebycupen). På samme tur fikk vi en prat med den norsk fysioterapeuten Torbjørn Andersen som da jobbet i Wolverhampton Wanderers og en av de største stjernene på den tiden: Kevin Keegan. Vi viste at

Liverpools spillere alltid skiftet på Anfield før de reiste til treningsanlegget Melwood. Dermed var det bare å møte opp og Keegan var vennligheten selv og tok seg god tid til å snakke med oss. Jeg husker Jarle Høysæter var bekymret for hvor mye NRK måtte betale Keegan for at stilte opp på dette, men det kostet ikke NRK noe som helst. Intervjuet ligger fortsatt ute på www.nrk.no". Det er ingen tvil om at Arne har vært utrolig privilegert som han selv sier og har fått opplevd enormt mye. Likevel så er Arne en meget hyggelig og sympatisk mann som har beina godt plasser på jorda. Redaksjonen i håndboka takker Arne Scheie for at han nok en gang tok seg tid til å stille opp for SBF.

SUPPORTERKLUBBER FOR BRITISKE LAG

ARSENAL
kontakt@gunners.no
www.gunners.no

ASTON VILLA
ingolf.olsen@gmail.no
www.villans.no

BARNET
bfcon@bfcon.net
www.bfcon.net

BIRMINGHAM CITY
trond.fuhre@gmail.no

BLACKBURN ROVERS
espen.sjetne@gmail.com
www.brscn.no

BOLTON WANDERERS
bolton.norge@gmail.com
www.bwscn.no

BRENTFORD
robin.hesmyr@gmail.com

BRIGHTON & HOVE ALBION
post@theseagulls.no
www.theseagulls.no

BURNLEY
henmathi@online.no

BURY
post@bury.no
www.bury.no

CARDIFF CITY
torstein.sundsford@gmail.com

CELTIC
leder@cscn.no
www.cscn.no

CHARLTON ATHLETIC
cascnorway@hotmail.com

CHELSEA
leder@chelsea.no
www.chelsea.no

CHELTHENHAM TOWN
post@cheltenham.no
www.cheltenham.no

COVENTRY CITY
jorg@hannestad.org

CRYSTAL PALACE
post@crystalpalace.no
www.crystalpalace.no

DERBY COUNTY
sveno@derbycounty.no
www.derbycounty.no

EVERTON
helge@evertonfc.no
www.evertonfc.no

EXETER CITY
kristoffer@cruisespesialisten.com
www.exeter.no

FULHAM
haavard_straum@hotmail.com
www.ffcnorway.no

HIBERNIAN
k-yngo@online.no

HUDDERSFIELD TOWN
norwayterriers@outlook.com
www.huddersfield.no

IPSWICH TOWN
post@ipswich.no
www.ipswich.no

KIDDERMINSTER HARRIERS
post@harriersofnorway.no

LEEDS UNITED
anders@leedsunited.no
www.leedsunited.no

LEICESTER CITY
per.arne@notoddenfk.no
www.lcscsb.com

LIVERPOOL
post@liverpool.no
www.liverpool.no

LUTON TOWN
haldisaase@live.no
www.luton.no

MACCLESFIELD TOWN
terje.thorsdalen@uia.no

MANCHESTER CITY
soensteb@online.no
www.manchestercity.no

MANCHESTER UNITED
medlem@united.no
www.united.no

MIDDLESBROUGH
henrik.hoyer@bilservice.no

NOTTINGHAM FOREST
egill@skogvokteren.no
www.skogvokteren.no

PETERBOROUGH UNITED
hakon.rolstad.nilsen@gmail.com

PORTSMOUTH
joakim.ellingsen@gmail.com
www.pompey.no

PLYMOUTH ARGYLE
olekevin@hotmail.com

QUEENS PARK RANGERS
qprkaare@hotmail.com
www.qpr.no

ROCHDALE
norwayspotland@gmail.com

SCARBOROUGH ATHLETIC
scarbare@gmail.com

SHEFFIELD UNITED
sheffield_utd@hotmail.com

SHEFFIELD WEDNESDAY
jornandersen@gmail.com

SOUTHAMPTON
post@southampton.no

STOKE CITY
psj@usbl.no

SUNDERLAND
post@sunderland.no
www.sunderland.no

SWANSEA CITY
styret@swansea.city.no
www.swansea.city.no

TORQUAY UNITED
bard.haaland@lyse.net

TOTTENHAM HOTSPUR
kontakt@tottenhamsvenner.no
www.tottenhamhotspur.no

WEST BROMWICH ALBION
hensk@online.no

WEST HAM UNITED
eirik@scandinavianhammers.com
www.scandinavianhammers.com

AFC WIMBLEDON
endre.kleiven@gmail.com

WOKING
roland.sannes@gmail.com
www.rolandsannes.wordpress.com

WOLVERHAMPTON WANDERERS
kontakt@vikingwolves.com

LEWES FC PÅ BESØK I OSLO

► AV: RAY TØRNKVIST

De engelske klubbene Manchester United og Leeds United var på norgesbesøk sommeren 2023. I mars 2024 var Lewes FC i Oslo for å møte FC Oslo til kamp i Fenix Trophy på Røabanen. FC Oslo ble startet i 2017, spiller i 4. divisjon i Norge og trenes av den tidligere målvakten Adam Larsen Kwarasey kjent fra Vålerenga, Rosenborg og ikke minst Strømsgodset. Fenix Trophy er en amatørturnering i regi av UEFA for lag i lavere divisjoner. Lewes FC var allerede før kampen i Oslo klar for avansement, mens FC Oslo bare hadde stoltheten å spille for. Fra Skandinavia er BK Skjold fra Danmark med, mens andre kjente navn er Beveren fra Belgia samt de engelske klubbene Enfield og United of Manchester.

Kampen ble spilt onsdag 20. mars i bitende kulde på Røabanen. Laget fra England ankom dagen før og hadde fått både en flott sightseeing i Oslo by samt en god treningsøkt til kampen. Selvsagt var kampen jevnspilt og resultatet 1-1 var helt greit. En fin kamp for de drøyt 200 tilskuerne hvorav 50 av dem fra England. Det var gratis inngang.

Lewes FC er semiproffer og betaler sine spillere mellom 100 og 250 pund pr uke og trenes av den tidligere West Ham proffen Tony Russell (46) med en håndfull profesjonelle kamper. Han tilbrakte senere årene i amatør fotballen før han ble trener i Cray Rovers. For tre år siden ble Russell hentet til Lewes FC som nå spiller i Isthmian League, Premier Division på nivå syv i England. Klubben er nok kjent for mange da de var i National Conference League i sesongen 2008/09. Det ble med den ene sesongen på nivå 5 i det engelske ligasystemet for klubben fra East Sussex. Byen Lewes ligger en times togtur sør for London og ikke langt unna Brighton.

Vi fikk en prat med manageren i forkant av kampen for å høre litt om både kampen og turen til Norge.

Velkommen til Norge Tony. Det var vel sol og varme du hadde ventet deg her i Oslo ikke bitende kulde?

Først og fremst vil jeg si takk for at vi blir tatt imot så bra. Været kan vi ikke gjøre noe med. Jeg vet at det er kaldt i Norge, men trodde det var varmere i mars. Ellers har alt vært helt topp.

Lewes FC er et amatør lag på syvende nivå. Dere spiller jo en slags europacup mot lag som ikke er for høyt på stigen, men hvordan er nivået på vårt norske lag?

Jeg synes det er veldig bra. Vi vant på hjemmebane, men det virker som det er skikkelig motivasjon og spillerne virker godt trent. Dette gjelder faktisk alle lag vi møter. Selv trener vi hver dag og noen ganger to ganger dag for å holde nivået.

Litt om turen til Norge. Det er vel noe helt annet en England på mange måter?

Nei det vil jeg ikke si. Interessen her for fotball vet jeg er nesten som hjemme, og dere kan jo også mye om fotball. Her prater alle engelsk så det er mange likheter. Turen har vært bra. Vi har fått sett oss om og trent bra.

Denne Fenix Trophy er det noe dere drar nytte av også i ligaspillet i hjemlig serie?

Ja faktisk. Vårt mål hjemme er opprykk og vi tar med oss mange ting når vi møter lag i Europa. Håper dette hjelper oss på sikt.

Når vi først fikk en prat så ville vi gjerne høre litt om din egen karriere, du var jo blant annet proff i West Ham?

Ja jeg var i West Ham og fikk en håndfull kamper. Manager var Sam Allardyce. Det var en fin tid, men mange om beinet. «Big Sam» som vi kalte han, var den gang en moderne manager med egne meninger og veldig «fair» mot sine spillere. Tiden har nok løpt litt fra han siden den gang, men selv har jeg tatt med meg mye læring til min egen rolle.

Da får vi bare ønske lykke til og håpe laget når langt både i Europa og resten av sesongen i England.

Takk for det. Jeg vet at norsk fotball på toppnivå har flere gode lag. Rosenborg, Molde og Bodø/Glimt har jo gjort det veldig bra i Europa.

I sesongen 2023/24 endte Lewes FC på 8. plass av totalt 22 lag på nivå syv i England. Dette var første besøk fra øyriket i 2024. Lewes FC var faktisk på kamptidspunktet eneste lag fra England som var ubesørt i Europa! Det ble en jevnspilt og fin kamp på Røabanen i Oslo. Mange norske og engelske tilskuere fikk et par timer med god underholdning i kulda.

DET DIRRER I JORDEN

► AV: ROGER ØDEGÅRD

Artikkelforfatter Roger Ødegård i sin favoritt England-drakt

Alle eventyr tar slutt en gang.

Det er den tida på året da supporterblekka over alle supporterblekker skal gis ut: Supporterunionens annual jubelnummer.

Da alt skal summeres opp.

Regnskapet skal balanseres.

En gang for alle.

Det er en tid for å ta en kikk på den endelige bokføringa – der vi alle skal ned på null.

Dette livet er fryktelig uforutsigbart – og noen ganger er det så vanskelig at jeg tenker at det skal bli godt å slippe unna – en vakker dag.

Vi vet heldigvis svært lite om tidspunktet for når byteren vår skrus av for godt.

Det eneste vi veit sikkert i dette livet er at vi skal dø en gang – alle sammen.

Jeg kjenner i alle fall ingen som har overlevd ennå.

Likevel blir vi like sjokkert hver gang noen vi er glade i dør.

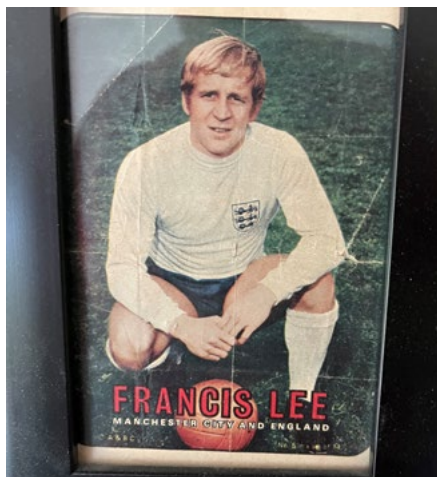
Det samme gjelder for kjente folk.

2023 ble et år der rekordmange av idolene mine, spesielt på lerretet, fotballbanen eller på musikkscenen, parkerte tøflene for godt.

Joda, jeg veit at det er fordi jeg blir eldre sjøl, og at heltene mine eldes sammen med meg.

Også er det uvergelig sånn at noen dødsfall treffer en hardere enn andre – og noen ganger er det litt overraskende hvor mye det går inn på en også.

Herren gir og Herren tar, som det heter i Den store boka.

Noen ganger kan det føles urettferdig.

Jeg tenker bestandig på Gandalfs ord til Frodo i Ringens Herre, da sistnevnte uttaler at han skulle ønske kryptet Gollum var død, når livet føles urettferdig.

"Many that live deserve death and some who died, deserved life. Can you give it to them, Frodo? Do not be too eager to deal out death and judgment"

En skal være forsiktig med å agere svingdommer.

Døden er som den er.

Vi har ikke annet valg enn å akseptere den, så får vi håpe det venter noe bedre enn dette på den andre siden.

I likhet med 2022, sluttet en rekke av fotballheltene mine fra barne- og ungdomsåra på 1970- og 80- tallet, seg til den definitive drømmeellevaren som spiller der oppe på den store blågrassbanen, også i 2023.

Britiske helter som Frank McGarvey og Gordon McQueen, forlot oss, i likhet med internasjonale storheter som Gianluca Vialli og Just Fontaine, men også en rekke andre tidligere storheter.

Francis Lee var inne i sitt 80. år da han ble revet fra oss i fjor høst.

I disse brautende tider hevder jo mange som er misunnelige på Manchester Citys suksess de siste årene at klubben er uten historie.

Dette stemmer jo ikke.

City var ultrasterke på slutten av hippetiåret og i starten av slengbuksedescenniet som fulgte.

Alle snakker om at Manchester United var det første engelske laget som vant den gjeveste av europacupene i 1968, men hvem var det som vant Den engelske ligaen dette året? Jo, byrival City, som hadde rykket opp fra 2. divisjon kun to år tidligere!

Sammen med viktige brikker som blant andre Colin Bell, Mike Summerbee og Tony Book, ble Francis Lee signert av manager Joe Mercer midt på 1960-tallet.

Lee kom fra Bolton Wanderers, der han banket inn småpene 92 mål på 189 matcher.

Kombinasjonen av de nye spillerne ble dynamitt, og Lee, som ble betegnet av manager Mercer som "The final piece of the jigsaw puzzle", var toppscorer hvert år.

Han bidro sterkt til ligagullet, FA-cupseieren i 1969 og Citys cupvinnercupgull og ligacupseier i 1970.

De himmelblå var også sterke utover 1970-tallet og tok sølv i Ligaen et par ganger.

I 1971-72 scoret Lee 35 mål, hvorav 15 var på straffe, noe som var rekord den gangen.

Francis Lee var med fram til 1974, da han motvillig ble solgt til Derby County som 29-åring.

De fleste trodde nok ringreven hadde gjort sitt på fotballbanen, men han viste seg å være mer enn slagferdig, og da snakker jeg ikke bare om slåsskampen mot Leeds' råskinn Norman "Bites yer legs" Hunter i DEN kampen, matchen der publikum fikk to idretter servert på ett fat.

Nei, Lee var ikke snauere enn at han dunket inn et tosifret antall mål for sin nye klubb og innkasserte sitt og Derbys andre ligagull i 1974-75-sesongen.

Som et betimelig takk for sist, scoret han også seiersmålet for Derby mot Manchester City på Maine Road, og vi husker vel alle kommentatoren utbryte "Oh! Look at his face! Just look at his face!", etter at ballen føk inn i krysset bak en sjanseløs Joe Corrigan.

Frannie Lee la opp i 1976, da hadde han scoret totalt 228 mål på 500 kamper under en karriere som startet i 1959.

Francis Lee spilte også 27 kamper og scoret 10 mål for England også, og han spilte tre kamper under VM i Mexico i 1970 for sitt fosterland, det eneste internasjonale mesterskapet England kom til på 1970-tallet.

Etter han la opp ble Lee både veddeløpshestrener, toalettpapirbaron og formann i Manchester City.

Francis Lee døde av kreft i oktober i 2023 og er allerede dypt savnet.

Sir Bobby Charlton, som også forlot oss i fjor, var den drivende kraften bak VM-gullet til England i 1966 og var kaptein da Manchester United, som første engelske klubb, vant den gjeveste av europacupene i 1968.

Jeg har ett fotballkort av mannen, som overlevde flyulykka i München da halve laget til Manchester United ble utryddet i 1958, i Preston North End-drakt, fra 1975.

Selv om jeg er og blir Liverpool-fan, kan jeg ikke underslå at jeg har både sansen for og respekt for Bobby Charlton og hans historie.

Det var aldri noe kjødd med Sir Bobby.

Du så'n aldri klage på dommeren, spille ureint eller kjøfte på med – eller motspillere.

Han var rakrygga og rettferdig – liker jeg å tru i alle fall.

Bobby Charlton var 86 år da han døde.

Nå er det kun Sir Geoff Hurst som lever fra 1966-laget til England.

Den første som døde fra dette laget, som er det eneste engelske landslaget som vant VM, og som høyst sannsynlig fortsatt kommer til å være det i uoverskuelig framtid, var en viss Bobby Moore, som døde i 1993, kun 51 år gammel – like ung som jeg er nå.

En annen fotballpersonlighet som døde i fjor, var Terry Venables (80).

Jeg husker ham best som manager for Crystal Palace, Q.P.R., Barcelona, Tottenham og England.

Den karismatiske typen sto for en like sprudlende angrepsfotball som personligheten hans.

Det engelske landslaget som nesten vant EM på hjemmebane i 1996, aspirerer, sammen med VM-lagene fra 1970, 1982 og 1990, til tidenes nest beste engelske landslag.

Som vanlig, på fotballbanen, vel og merke, ble britene hindret av tyskerne, som slo laget ut i semifinalen – på straffer.

El Tel, som han kaltes i Barcelona, var også en crooner på scenen og likte å kle seg smart og var et fremragende eksempel på at et liv med toppidrett ikke nødvendigvis trengte å stå i veien for det søte liv.

Sånt er jo nærmest skambelagt i dagens fotballsamfunn, der sunnhetstyranniet og dobbeltmoralen regjerer.

Det er likevel Trevor Francis' død, som gikk mest inn på meg.

Han var bare 69 år.

Jeg sier bare, fordi det ikke er lengre enn 18 år til jeg er 69.

Det føles ikke lenge siden jeg sjøl var 18 år, forresten.

Hadde jeg vært 30, ville jeg nok uansett tenkt annerledes rundt Francis' alder.

Alt er relativt, også er vi jo oss sjøl nærmest, da.

Vanskelig å unngå, lizzom.

Jeg husker Trevor, først og fremst fra fotballkortene, og fordi han scoret seiersmålet da Nottingham Forest ble serievinnercupmestere i 1979, og fordi han dyttet inn et par mål for England under det første verdensmesterskapet jeg fulgte på fjernsynet – i 1982 i Spania.

Totalt spilte han 626 kamper og scoret 231 mål, de fleste av dem i engelsk toppserie.

I tillegg spilte han 52 kamper og laget 12 mål for England.

At mannen er avbildet i min absolutte favoritt-konfeksjon når det kommer til fotballdrakter, i England-drakta fra 1981, på Topps-fotballkortet fra samme år, det siste året det ble laget fotballkort på 1980-tallet, gjør ikke nostalgien mindre.

Trevor Francis kom fra rockebyen Birmingham og var blant annet god venn med en viss Jeff Lynne i ELO.

Sånt drar jo bestandig opp, det skal vi ikke underslå.

Roger Ødegård er journalist i Indre Akershus Blad og har sammen ned Håkon Ohlgren skrevet to utgaver av boka «Alt var så mye bedre under Keegan».

NATIONS LEAGUE 2024

NORGE – ØSTERRIKE

9. SEPT. KL. 20:45, ULLEVAAL STADION

NORGE – SLOVENIA

10. OKT. KL. 20:45, ULLEVAAL STADION

NORGE - KASAKHSTAN

17. NOV.KL. 18:00, ULLEVAAL STADION

KJØP NÅ!

[BILLETT.FOTBALL.NO](https://billett.fotball.no)

HOVEDSPONSOR

bāma

SNARØYA SK PÅ STUDIETUR TIL QPR

► AV: EJDIN DJONLIC, SPORTSLIG LEDER SNARØYA SK

Denne artikkelen stod på trykk i Fotballtreneren, medlemsorganet til Norsk Trenerforening, i mars 2024. Gjengitt med tilatelse.

Vi har alltid hatt stolthet i å ha et godt faglig miljø hos oss i Snarøya SK, samt være flinke til å dyrke et sterkt samhold innad blant trenerne. Tidligere ansatte ser godt tilbake på sin tid i klubben og sier at det er noe unikt med trenermiljøet vi har i Snarøya SK. Vi er en gruppe relativt jevnaldrende trenere som sitter med mye kompetanse. Alle deler en felles ambisjon og «drive» for å bygge klubb og spre fotballglede blant lokale barn og ungdom. Kompetansemessig har våre trenere alt fra UEFA C- til UEFA A-isens som trenere og som spillerutviklere (Elite Youth B og Elite Youth A), med erfaring fra både inn- og utland. I tillegg har de fleste utdanning innenfor idrett med Bachelor eller Master. Dette setter en bra standard for fagmiljøet vårt og vi tar ikke for gitt over hvor heldige akkurat vi er.

Vi er veldig opptatt av å bli bedre trenere, få inn nye impulser og søke ny kunnskap. Det er derfor

spesielt lærerikt å dra utenlands hvor man kan oppleve hvordan en annen fotballkultur er. Mens spillerne i klubben hadde vinterferie så tok åtte av klubbens trenere turen til Vest-London for å besøke akademiet til Championship-klubben, Queens Park Rangers (QPR). Vi fikk en unik mulighet og tilgang til å se hvordan et profesjonelt akademi i England jobber og driftes. Denne muligheten må vi takke QPR målvakt og kaptein Asmir Begovic og akademisjefen Alex Carroll for.

Asmir er en god venn og hjalp undertegnede med å komme i kontakt med Alex. Derfra fikk vi satt sammen et fantastisk opplegg for våre trenere. Sånn tilgang er nemlig ikke vanlig for trenere utenfra og det er en stor anerkjennelse for oss som klubb. I denne artikkelen skal jeg prøve å summere opp studieturen og inntrykkene vi sitter igjen med.

LITT NORSK: QPR-manager Marti Cifuentes har en fortid som Sandefjord-trener, og tok seg tid til en prat på norsk med Snarøya-trenere på besøk. Foto: Privat

Må starte med å si at det alltid har vært er en viss utopi og noe hellig rundt engelske akademier, spesielt for oss anglofile fra Norge. Mange tenker sikkert at disse akademiene har mange heltidsansatte med trenere som er ansatt for å kun følge ett lag. Virkeligheten er nemlig langt fra det. Noen klubber har selvsagt økonomi til å gjøre det, men dette gjelder ikke alle. QPR har en håndfull heltidsansatte trenere, mens det er mange som er på deltid og jobber basert på timelønn. Det er trenere som dukker opp rett på sin akademitrening kl. 17:00 etter å ha jobbet fra kl. 08:00 til 16:00 på sin primære jobb. Det er i tillegg mange studenter som har utplassering og internships. Det er derfor ikke like glamorøst som man kanskje ser for seg i noen av de populære dokumentarene på streamingtjenester eller i Viaplay-sendingene hver helg.

Program

Queens Park Rangers bygde et nytt treningsanlegg til en verdi av 20 millioner britiske pund. Anlegget åpnet i juni 2023. TSG Training Centre er basen for A-laget, som til daglig spiller i Championship og for deres akademi (U9-U21). Dette anlegget ble bygd i nærheten av det gamle anlegget som undertegnede husker godt og spilte der selv som trener på akademiet til Ipswich Town FC i 2019. Selve anlegget ligger i forstaden Heston i Hounslow som er 20 minutter

unna Heathrow Flyplass og snaut 45 minutter med tog fra bykjernen i London.

Fra mandag til torsdag (19. til 22. februar) i vinterferien fikk vi observere treninger og kamper fra pre-academy (U7 og U8) og akademi (U9 til U21) lagene. I tillegg fikk vi muligheten til å se A-laget trene inn mot en viktig kamp kommende helg hjemme mot Rotherham (Som QPR vant 2-1). Kaptein Asmir tok seg tid fra sin travle treningsdag inn mot denne kampen til å snakke med Snarøyas trenere og omgås med oss.

Hovedtrener Marti Cifuentes hørte også fra Asmir at det var en norsk klubb med norske trenere på besøk og tok seg også tid til å møte oss og snakke med oss på norsk til og med. Teoretisk fikk vi innblikk i akademiets filosofi, analyse, scouting, treningsmetodikk, skoleoppfølging av de eldste, og utviklingsarbeidet på tvers av flere avdelinger. Under hele oppholdet fikk vi et bruke et klasserom for å diskutere og jobbe med oppgaver vi hadde for oss selv i forbindelse med treninger og kamper vi så på. Vi fikk se to kamper for de eldre årskullene, U16 og U21. Her fikk vi muligheten til å høre kampplan av hovedtrener og i tillegg fikk vi evaluere kampen med hovedtrener etter den var ferdig. Hele klubben og alle de ansatte i QPR var veldig imøtekomende og utrolig åpne for å dele det de hadde av

kunnskap. Vi kunne snakke med trenere før og etter treninger i tillegg til å komme tett innpå dem på feltet. En av trenerne sa selv at vi må bare komme så tett innpå vi vil fordi det er der læringen først og fremst skjer.

Filosofi og metodikk

Akademiet sin filosofi er sterkt preget av Chris Ramsey, som hadde forskjellige roller i klubben i sine ni år (dro fra klubben i januar). I løpet av sine ni år var han på ulike tidspunkt enten klubbens manager, tekniske direktør eller akademisjef. Ramsey har også tidligere vært en del av trenerteamet på aldersbestemte landslag for England og trener hos Tottenham i ti år, først på akademi og senere på A-laget.

Han har en høy stjerne i det engelske trenermiljøet og med god grunn. I QPR har han forankret en filosofi og metodikk som har stort fokus på teknikk og individuelle ferdigheter. Det er egentlig veldig ekstremt hvor stort fokus de har på nettopp dette og de skiller seg veldig ut som akademi i England på dette. Akademiet har stort fokus på individet og på å dyrke styrkene til hver enkelt spiller. Grunnen er veldig enkel; hvordan kan barna spille fotball og ta hensiktsmessige valg hvis de ikke har verktøyene til å utføre det? En trener sa «there is a difference between something being tactically desirable and it being technically achievable». Trenerne på akademiet sier at fokuset deres er på utvikle «well-rounded players», som kan spille flere posisjoner og bli flinke til å løse situasjoner som oppstår på banen. På treninger er hovedfokuset først og fremst på å terpe basisferdigheter og på hva enkeltspilleren gjør når han har ballen og når han ikke har ballen (on the ball and off the ball). De bruker spillet som utgangspunkt for læring og ikke en bestemt struktur eller formasjon. Trenerne refererte derfor ikke til struktur eller formasjon på noen av de treningene vi var på. Det jobbes heller mye med prinsipper innenfor fotball og ikke gjennom taktiske faser, f.eks. istedenfor bearbeiding så jobbes det med prinsippet å gjenkjenne når man skal spille gjennom, rundt eller over ledd. Dette så sånn ut på alle treninger fra U9 til U18.

EGET ROM: Snarøya-trenerne fikk disponere et eget klasserom på QPRs nye treningsanlegg i Heston under hele klubbeseet. Der jobbet de med ulike oppgaver underveis. Foto: Privat

Frem til barna fyller 15 år så handler alt om å utvikle characteristics og som sagt bli en «well rounded» spiller som kan spille flere posisjoner på sikt. Hvorfor så stort fokus på teknikk? Ramsey har selv sagt «because you've got technique, you can be moved around» og at «we teach the principles of defensive and attacking play, but we work mainly on attacking».

Det er først når spillerne er rundt 15 år de jobber med utviklingsmål rettet mot posisjoner. De kaller dette Individual Learning Plan (ILP) og spillere jobber målrettet med dette på hver eneste trening og kamp. Spillerne har selv en dagbok med utklipp av sine rollekrav og de må notere ned en evaluering av hver trening og kamp på hvordan de har jobbet med sine utviklingsmål. Trenerne samler inn dagbøkene og går gjennom refleksjonene spillerne har skrevet ned og gir dem en tilbakemelding på hva de synes om det de har skrevet. Spillerne får eierskap til egen utvikling ved dette, sier de ansatte trenerne. Det individuelle fokuset er også sterkt synlig med analyseavdelingen. Fokuset på selve analysen er bare på dem selv og ikke på motstander. Det er

kun U21 som fokuserer litt på motstander, og noen ganger U18 hvis det er FA Youth Cup (nasjonal cup for U18).

På treningene for de eldste relaterer trenerne det meste de gjør til rollene hver enkelt spiller ved å alltid legge til tekniske detaljer som f.eks. bevegelser for å få ballen om du er en 8-er (åpne seg opp for medtak) eller 9-er (møte for å legge igjen eller møte, så stikke for å få pasning i rom). Trenerne er veldig tydelige og bestemte på hvordan ting skal gjøres og utføres rent teknisk, men åpner opp for en spørrende tilnærming på store frys og samlinger i plenum. Spillerne blir utfordret på sine utviklingsmål på hver trening og trenerne oppfordrer dem også til å jobbe med sine utviklingsmål. Hvis en spiss har som utviklingsmål å bli bedre feilvendt, da skal han så ofte som mulig søke situasjoner der han kan jobbe med dette uavhengig av øvelse. Det er fascinerende å se hvordan de

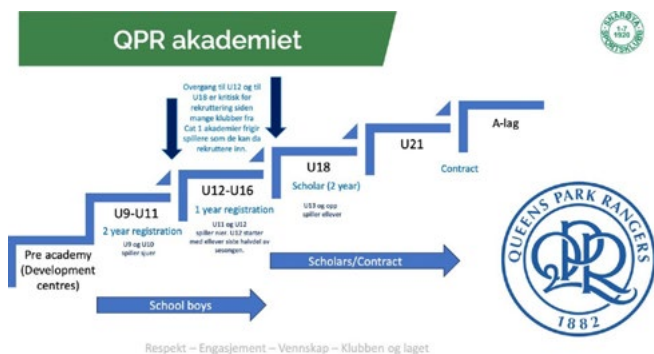
«enkleste» øvelsene blir veldig omfattende når trenerne hele tiden legger på små detaljer. Eneste forskjellen mellom de yngste til de eldste kullene var vanskelighetsgraden på øvelsene og detaljene de coachet på. Språket var veldig likt, men forenklet for de yngste. Detaljene de coacher på blir mer omfattende jo eldre de blir. Det er en tydelig rød tråd i arbeidet og veldig tydelig at metodikken er sterkt forankret hos klubbens trenere.

Struktur

Selve akademiet er fra U9 til U21/Development squad. Akademiet er et category 2 akademi (trykk link for å lese mer om akademisystemet England). I tillegg er det pre-academy for U7 og U8. U7 og U8 lagene er en del av ulike development centres i området barna trener på før de eventuelt blir tatt opp til akademiet. Akademiet er

delt inn i to deler; U9-U16 (Schoolboys) og U18-U21 (Scholars/Contract).

U9 til U11 trener to ganger i uken og har en kamp i uken (noen ganger to). U12 til U15 har tre treninger i uken og en kamp i uken (noen ganger to). U16 til U18 har fire treninger i uken og en kamp (flere kamper kan komme på U18 pga FA Youth cup). U21/Development squad trener fire til fem ganger i uken og har en kamp i uken. Barna spiller ikke på noen andre bredeklubber, noen spiller for sine skolelag og noen for aldersbestemte landslag når de blir eldre.

MODELLLEN: Akademimodellen til QPR.

Det er vanlig at spillere ikke signerer kontrakter før de eventuelt er 18 år, men unntak finnes selvsagt. Dette er fordi man ikke kan dra å spille collegefotball i USA hvis man har profesjonell kontrakt og de ønsker ikke å ta denne muligheten bort fra enkelte spillere. Frem til barna er 16 år så er det kun det man kaller «registrations» for en sesong om gangen som gjelder, og ikke kontrakter. Eneste unntaket er at de de som er 9 år og nettopp har blitt med i akademiet får to år «registration» for å få lengre tid på å vise seg frem. Fra 12 år til 16 er det ett år om gangen og spillerne leverer fra år til år. Når de er 16 år kan spillere få scholarships, og det varer vanligvis i to år. Det er samtaler i løpet av året med spillere og foresatte for å kartlegge og kommunisere hvordan spilleren ligger an i øyeblikket og hva som må tas tak i for å eventuelt beholde plassen. Det er brutalt på mange måter, men det er sånn

ANALYSE: Analyseansvarlig Luke hos QPR ga trenerne i Snarøya en innføring i hvordan London-klubben jobber med analyse i akademiet. Foto: Privat

akademsystemet fungerer. De har protokoll på å følge opp de eldste spillerne som blir frigitt opp til tre år med årlig «check-in» for å se hvor de er og hvordan det går med dem. Det er stort fokus på mental wellbeing og det er personer ansatt for å følge spillerne opp der og ha samtaler med dem både mens de er på akademiet og når de ikke er en del av akademiet.

Takeaways

Det finnes ikke en fasit i fotball på hva som er riktig eller galt. Vi hadde noen interessante diskusjoner blant oss trenere om vi kanskje hjemme i Norge har for stort fokus på struktur og formasjon i ung alder og at vi kanskje heller burde fokusere mer på teknisk utførelse før vi går videre på valg. Det fører til en ny diskusjon om når man eventuelt burde begynne å lære barna mer om struktur. Fordelene med å ha stort teknisk fokus som QPR har er at man tar først og fremst utgangspunkt i spillet for læring og ikke noen bestemt struktur eller formasjon. Spillerne blir teknisk gode med gode basisferdigheter og blir lært opp i å løse spillesituasjoner. De blir veldig

gode på små flater og området rundt seg til en viss radius, men spørsmålet er om de utvikler like god taktisk forståelse og om de evner å se det store bildet mens de spiller. Mange av trenerne på akademiet mente at dette kunne være en begrensning med den ekstreme individuelle tilnærmingen de har. Det kan også være vanskelig å dyrke en lagfølelse hvis alle hele tiden er opptatt med sine utviklingsmål og hva de må gjøre for å ta det neste steget i akademiet. En diskusjon vi også hadde med noen ansatte var om det utvikles flere tekniske midtbanespillere som en konsekvens av denne filosofien og ikke nok andre typer spillere som man også trenger. De fleste kommer ikke til å ende opp å spille i Premier League eller på et lag som spiller fin possession orientert fotball, men kanskje i de lavere divisjonene i England hvor det er mye fysikk og spillestilen er veldig direkte med flere lange baller.

Det som skilte seg veldig ut var fokuset til barna på trening og hvor dedikerte de er. Det hjelper også at det ikke er lov å ha foreldre tilstede på

trening. Spillerne lytter nøye til hva treneren sier og tar til seg hvert eneste ord. Sånn vil det naturlig være når det er et akademi der det selekteres spillere og de er vel vitende om at de fullt mulig ikke er med neste sesong. Vi er kanskje ikke langt bak de yngste kullene i akademiet til QPR rent ferdighetsmessig hos noen av våre enkelspillere, men vi er langt bak når det kommer til generell modenhet og fokus.

Formålet med det nye treningsanlegget er også bygge en felles kultur der både A-lag og akademi er forent. Spillerne som en dag drømmer om å ta på seg den blå-hvite drakten på et fullsatt Loftus Road kan se sine helter på en daglig basis. Det er selvsagt inspirerende. De ansatte snakket mye om at det å bygge en god kultur med gode verdier var viktig for dem. Alle spillerne vi møtte fra de yngste og opp til eldste var opptatte av å hilse. De ansatte gjorde akkurat det samme med hverandre. Før hver trening trening håndhilste spillerne på trenerne og etter hver trening takket de for treningen. De gjorde det samme med oss som var på besøk. I gangene hilste alle på hverandre, dette var oppriktig og genuint. Det fikk oss til å tenke over hvilke tiltak vi kan iverksette for å bygge en bedre lag- og klubbfølelse blant våre spillere og samtidig blant våre trenere. Det starter med at vi som trenere viser godt eksempel og jobber sammen for å dyrke denne følelsen blant våre spillere.

Vi ble veldig imponert over hvor dedikerte trenerne i akademiet var på å coache de tekniske detaljene og hvor stort fokus de hadde på individet. Coachingen kan best beskrives som ikke overfladisk. Det handler som sagt ikke om struktur eller om taktikk, men heller om de tekniske detaljene. Detaljene det coaches på er ikke veldig avanserte, men mye går på det biomekaniske og generell romforståelse. Det å coache på et så teknisk nivå krever trenere med god forståelse av fotballferdighet. Trenerne som har denne forståelsen er flinke til å bryte fotballferdighet ned til små tekniske elementer som barna lettere kan «fordøye» og så bygge det opp igjen sten for sten til å bli funksjonelt i kampsituasjoner. Her er det mye å hente med

tanke på detaljene de coachet på og hvor spesifikk de var i tilbakemeldingene sine. Det var ikke nok å si at en spiller skulle markere en motstander tett, men det var små detaljer på hvilken side og avstand i tillegg. Det virker ikke som mye, men hvis man gjør dette på flere ting så blir det til slutt mange små detaljer. Det blir som Sir David Brailsford (sykkeltrener for Team GB og Team Sky) kalte «the aggregation of marginal gains» og med det mente han “meaning the one percent margin of improvement in everything you do. Those small gains will add up to remarkable improvement». Disse små detaljene kan derfor på sikt bli utslagsgivende for en ung spiller og deres utvikling.

Trenerne var i tillegg flinke til å bruke ulike visuelle hjelpemidler på trening for å nettopp fremme sine punkter eller når de bare skulle forklare noe. Noen trenere brukte kjegler, vester eller til og med spillere for å forklare istedenfor å bare snakke. Alt dette hjelper og forsterker læringen blant spillerne.

Måten de jobbet med utviklingsmålene hos de eldste spillerne var fascinerende og spesielt det med å evelauere treninger og kamper i en dagbok. Det fikk oss til å tenke om vi kan gjøre noe lignende, men tilpasset for oss i vår kontekst. Vi begynte å diskutere om vi generelt er flinke nok til å oppfordre våre spillere til evaluere sine treninger og kamper. Tanken er å fremover prøve gi dem mer eierskap og oppfordre dem enda mer til å jobbe med konkrete utviklingsmål knyttet til sin posisjon(er) på hver trening uavhengig av teamet på trening.

På treningen til de yngste barna fra U7 til U11 var de veldig flinke på å alltid ha spillerne i aktivitet både før trening og under trening. Mellom øvelsene fikk de i oppgave å trikse etter de hadde tatt seg drikke. Enkelt ja, men hvor mange gjør dette til vanlig? Før trening var det satt opp «Arrival Games». Trenerne hadde satt opp små kampbaner med noen baller og vester slik at barna kunne spille før treningen startet. Trenerne hjalp til med å sette i gang ved behov mens en av de satt opp for økta. Dette er en fin måte på å få

barna i aktivitet og få masse touch på ballen før selve treningen starter. Dette er et veldig kjent konsept i England og brukes for de yngste overalt fra breddeklubber til akademi. Nok en gang, dette er veldig enkle ting og kan implementeres hos de fleste klubber hvis man selvsagt har tid og nok trenere. Alt dette handler om kontekst og realiteten vi til daglig operer i.

Det har uten tvil vært en veldig inspirerende tur og noe som definitivt våre trenere har hatt store nytte av for å tenke nytt og annerledes. Stor takk til Asmir, Alex og alle i QPR for den fantastiske gjestfriheten de ga oss. Det blir spennende å se hva vi kan implementere på sikt i vår vanlige fotballhverdag hjemme i Norge.

WHISKY & ØL:

VI HAR BYENS BREDESTE UTVALG AV WHISKY
OG BYENS BESTE ØLUTVALG!

Dr. Jekyll's Pub

BILJARD:

SBFS BILJARD TILBUD! SPILL BILJARD FOR KUN 2 KR PER MINUTT!
(VANLIG PRIS ER 3KR PER MINUTT). BRUK KODEN: SFBILJARD

FOTBALL:

VI VISER DET SOM ER VERDT Å
SE AV CHAMPIONS LEAGUE,
EUROPA LEAGUE. PREMIER LEAGUE.

FØLG OSS PÅ:

@DRJEKYLLSOSLO

@DRJEKYLLS_OSLO

Klingenberg gata 4, 0161 Oslo, Norway - Telefon: 468 28 860 - E-post: jekylls@resthon.no - www.jekylls.no

PÅ THE SCOTSMAN STÅR TIDEN ALDRI STILLE!

Tidlig som sent, hverdag som helg,
byr vi opp til fotball, live musikk,
karaoke og moro!

PÅ SCOTSMAN ELSKER VI FOTBALL

og hver uke viser vi internasjonale,
nasjonale kamper og Premier League.

@scotsmanoslo

@scotsman_oslo

Book nå

Karl Johans gate 35, 0162 OSLO - Telefon: +47 22 47 44 77 - E-post: scotsman@resthon.no - www.scotsman.no

SUPPORTERCUPEN 2024: LIVERPOOL VANT FOR FEMTE GANG

► AV: ANDERS CHRISTENSEN

Lørdag 8. juni ble Supportercupen arrangert for 31. gang - og som i fjor var det Hundsund Kunstgress på Snarøya som var åstedet for årets vakreste eventyr. Dessverre var ikke værgudene på vår side denne gangen, og det var både vått og kaldt etter at tidenes varmeste maimåned var en saga blott. Men været kan man som kjent ikke gjøre noe med, og arrangementet som sådan gikk mer eller mindre som smurt. Staben bestod i år som i fjor av Anders Christensen, Ray Tørnkvist, Finn Morten Steen, Harald Unhjem og Bent Uvaag Johansen fra styret i SBF, og Supportercupen hadde aldri vært det samme uten Øyvind Bråten (leder for sekretariatet) og Arnfinn Danielsen (leder for speakertjenesten) bak spakene i Snarøya

Sportsklubbs for anledningen splitter nye speakerbu. Abu Kahn var som i fjor ansvarlig for dommerne, og Rygg & Rehab tok seg av ømme muskler, stive rygger og andre skader som måtte oppstå.

Mens vi fjor hadde 26 deltagende lag, var vi i år oppe i totalt 31 lag fordelt på 24 medlemsklubber. Bury FCs supporterklubb var med i sin første Supportercup, og det er alltid hyggelig å kunne ønske nye deltagere velkommen. Tradisjonen tro var det også flere av medlemsklubbene som stilte med gjester fra England, og Leeds hadde med seg eks-spiller Ross McCormack, som scoret 58 mål på 157 kamper for Yorkshire-klubben fra 2010 til 2014 og to mål på 13 kamper

Arnfinn Danielsen og Øyvind Bråten i sekretariatet svikter aldri Supportercupen

for Skottland.

La oss starte med turneringens nyvinning, nemlig veterancupen. Dette er noe som har vært etterspurt lenge, ettersom flere av turneringens deltagere begynner å dra på åra og har ønsker seg matching i et litt mer bedagelig tempo. Derfor bestemte vi oss for å prøve oss med en egen turnering for deltagere på over 40 år. Med bare tre påmeldte lag i veteranklassen, gikk vi for et turneringsformat hvor alle lagene møtte hverandre to ganger i et seriespill. Ipswich, Nottingham og Tottenham sto alle med én seier hver etter halvspilt turnering, men til slutt ble det en ren gruppefinale i den siste kampen mellom Tottenham og Nottingham, der Tottenham ville vinne turneringen med uavgjort eller bedre. Det var imidlertid gutta fra Sherwood-skogen som var klart best i den siste kampen og som vant fortjent 5-2. Dermed var det bare å gratulere

Nottingham Forest som vinnere av den aller første veterancupen. Dette er nok en turnering som har kommet for å bli, men vi håper på enda flere lag neste år.

Så over til hovedturneringen. Ville Liverpool greie å forsvare fjorårets triumf, eller ville Ipswich, som hadde vunnet tre strake før den tid, vinne tilbake hegemoniet? Og hvem ville stå for den største overraskelsen? I gruppespillet var det kun Ipswich og nykommer Bury som hadde full pott og tre seire, og begge disse lagene så svært sterke ut. I tillegg til disse gikk både Liverpool, Manchester United 2, Wolves, Blackburn og West Ham videre som gruppevinnere.

I åttedelsfinalene var det flere klubber som vant med solide sifre og som sikret seg en plass i både kvartfinalen og i favorittsjiktet. Ipswich, som hadde med seg flere spillere som hadde

Nottingham Forest ble første vinner av veteranklassen

vært med på å vinne flere titler før, imponerte med 5-1 over QPR, mens Manchester City vant med samme sifre over Wolves. Blackburn, som vant Supportercupen både i 2008 og i 2012, vant hele 5-0 over Leeds Uniteds andrelag, og virket å være et lag å regne med igjen. Bury, Manchester United 2, Chelsea og Nottingham gikk også greit videre, mens en av favorittene, Liverpool, måtte ha straffer for å slå Southampton i et meget jevnt åttedelsfinaleoppgjør.

I kvartfinalene ble det atskillig tettere, og både Manchester United 2 og Nottingham gikk videre etter straffekonk. En av de største favorittene, Ipswich, røk ut for debutantene fra Bury, som bare så bedre og bedre ut utover i turneringen. Liverpool trakk det lengste strået og vant 1-0 over Manchester City i en tett og tøff batalje, og dermed var det duket for to meget interessante semifinaler: lokaloppgjøret mellom lille Bury fra North West Counties League og storebror

Manchester United 2, og et klassisk oppgjør mellom Liverpool og Nottingham Forest, klubbene som knivet om hegemoniet både i England og Europa i overgangen mellom 70- og 80-tallet. Førstnevnte oppgjør ble en meget jevnspilt batalje, og med 1-1 etter full tid, måtte det straffer til også her for å avgjøre hvem som skulle gå til finalen. I straffesparkkonkurransen var det de røde djevlene som trakk det lengste strået og vant 4-3. I den andre semifinalen vant Liverpool meget overbevisende med 3-0 over Brian Cloughs disipler.

Dermed var det duket for en virkelig godbit i finalen: Liverpool mot Manchester Uniteds andrelag. På Liverpool-laget var det fortsatt noen spillere igjen fra både fjorårets vinnerlag og fra laget som vant både i 2015, 2016 og 2017, men det var også tydelig å se at man hadde gått til anskaffelse av flere unggutter med både stor løpskraft, kondisjon og utmerkede tekniske

Bury imponerte med 3. plass i sin første turnering

kvaliteter. Dette skulle vise seg å bli avgjørende jo lengre ut i turneringen man kom, og kanskje aldri tydeligere enn i selve finalen, mot et Manchester United-lag, som virket slitne og tunge i beina etter flere tøffe kamper. Det tok ikke lang tid før man begynte å ane hvordan dette ville ende, og til slutt var det Liverpool, anført av spillende manager Stig Markus Hovdal, som vant med solide 4-1. Tomålsscorer Henrik Helgetun ble kåret til man of the match. Uniteds trøstemål ble for øvrig scoret av Supportercup-veteran Rune Dahl, en gammel kjenning i det norske supporter-miljøet. I bronsefinalen gikk man rett til straffer, og der vant Bury 4-2 over Nottingham Forest. Etter kampen tok SBFs utsendte en prat med Stig Markus Hovdal, spillende manager og vinner av Supportercupen for femte gang.

- Du har vært med på å vinne Supportercupen fem ganger nå. Hvordan vurderer du årets seier opp mot tidligere årganger?

- Årets seier ble veldig annerledes for min del. Dette er første året hvor jeg fysisk sett har vært dårlig forberedt, men meget godt forberedt mentalt. Heldigvis fikk jeg den gleden av å avgjøre mot Manchester City, så litt har jeg bidratt også på banen. Når det gjelder følelsen av å vinne supportercupen, så er den alltid meget god. Et nytt år med «bragging rights»!

- Du er trener til daglig også, stemmer ikke det? Det må jo være en fordel når du skal lede laget i en turnering som denne?

- Det stemmer at jeg er trener. Nå trener jeg A-laget til Korsvoll. Jeg har også mange år som trener for barn og unge på baken, noe som hjelper i 7er-fotball. Men erfaringen fra flere år på de forskjellige banene på Snarøya er nok den aller viktigste. Det å spille match på knøttlille bane 3 er nesten en annen idrett enn å spille på bane 1. I år var vi også veldig gode til å disponere kreftene, noe som gjenspeilte seg i semifinalen

og finalen, hvor vi rett og slett hadde et helt annet gir enn både Nottingham og Manchester United.

- Hvordan foregår laguttaket, og hvordan forbereder dere dere inn mot en slik turnering?

- Når det gjelder laguttaket, så har det endret seg en del gjennom tiden. I starten arvet jeg en tropp, men etter hvert så har jeg hatt en viss balanse av gamle travere og nye gutter som er vervet gjennom supporterklubbens kanaler. Hvis jeg ikke kjenner spilleren, bruker jeg fotball.no for å se hva de har gjort tidligere. Jeg har også et stort nettverk av spillere jeg har spilt med, mot eller trent, og som det plukkes i fra. Finalens bestemann, Henrik Helgetun, hadde jeg akkurat signert fra Hemings A-lag til Korsvoll. Gleden var stor da jeg skjønte at han var ihuga Liverpoolsupporter. Tre av årets spillere er fra Korsvoll, så hvis du er en god fotballspiller som elsker Liverpool, så kan veien bli kort inn på laget hvis du signerer for Korsvoll ... Men fire av årets spillere hadde jeg faktisk aldri sett før lørdagen kl 09.00. Vi har ingen treninger før turneringen, så sånn sett er det fortsatt et visst forbedringspotensial i opplegget vårt.

- Hva synes du om den sportslige kvaliteten på årets supportercup?

- Den sportslige kvaliteten har gradvis gått opp i mine øyne, og samtidig så ser jeg at erfaring faktisk også spiller en stor rolle i denne turneringen. Skal jeg være helt ærlig, så lurar jeg på om fjoråret var hakket bedre enn årets, men kanskje vi bare var litt bedre i år?

- Har du noen kommentarer til arrangementet? Hvordan er det å møte så mange supportere fra så mange ulike supporterklubber?

- Arrangement er tipp topp. Rett og slett godt gjennomført fra morgen til kveld. God organisering og ikke minst meget gode dommere sørger for at dette er et trygt og godt arrangement. Det eneste som er litt trist er at alle har dratt hjem når finalen går. Jeg møter alltid gode venner, og flere av dem faktisk bare denne gangen i løpet av året. Akkurat dette er av de virkelig koselige tingene med turneringen.

- Hvor står de fem pokalene som dere har vunnet fra 2015 og fram til i dag?

- Pokalene er spredt rundt. Jeg har to stående hjemme, og André Øien fra supporterklubben har i hvert fall én. De andre tror jeg står hjemme hos noen av de andre spillerne som har vært med.

- Ble det noen feiring i etterkant av triumfen?

- De fleste hadde nok mer en nok med å komme seg hjem. Jeg savner tiden da det var bankett. Personlig dro jeg denne gangen i en stor bursdagsfeiring så feirer både det ene og andre utover kvelden.

Følgende spillere var med på årets Liverpool-lag: Stig Markus Hovdal (spillende manager og kaptein), Espen Hanvold, Jens Bessesen, Tim Knudsen, Thomas Abrahamsen, Martin Larsen, Mikal Løberg, Henrik Helgetun, Morten Bessesen og Williams Markussen.

Vi gratulerer Liverpool med seieren og ønsker alle våre medlemmer hjertelig tilbake til Supportercupen om et års tid. Vi gleder oss allerede!

1

SUPPORTERCUPEN 2024: RESULTATER

Åttedelsfinaler:

Ipswich - QPR	5-1
Bury - Manchester United 1	3-0
Manchester United 2 - Leeds 1	3-0
West Ham - Chelsea 1	1-3
Liverpool - Southampton	1-1 (4-3 straffer)
Wolves - Manchester C	1-5
Blackburn - Leeds 2	5-0
Celtic - Nottingham	0-1

Kvartfinaler:

Ipswich - Bury	1-2
Manchester U 2 - Chelsea 1	1-1 (5-4 straffer)
Liverpool - Manchester C	1-0
Blackburn - Nottingham	1-1 (0-3 straffer)

Semifinaler:

Bury - Manchester U 2	1-1 (3-4 straffer)
Liverpool - Nottingham	3-0

Bronsefinale:

Bury - Nottingham	(4-2 straffer)
-------------------	----------------

Finale:

Manchester U 2 - Liverpool	1-4
----------------------------	-----

MARATONTABELLEN 1991 - 2024

Klubb:	Sp	V	U	T	Mål	P
1 Liverpool	155	89	29	37	343 - 159	296
2 Leeds United	151	85	22	44	328 - 188	277
3 Arsenal	138	78	30	30	298 - 157	264
4 Tottenham Hotspur	131	71	20	40	271 - 186	233
5 Manchester City	136	67	30	39	266 - 169	231
6 Exeter City	109	70	18	21	238 - 87	228
7 Celtic	119	62	33	24	255 - 112	219
8 Nottingham Forest	125	61	29	35	247 - 170	212
9 Wimbledon	120	60	31	29	197 - 125	211
10 Manchester United	132	61	22	49	288 - 176	205
11 Wolverhampton Wanderers	133	59	26	48	260 - 186	203
12 Queens Park Rangers	128	59	26	43	267 - 176	203
13 Ipswich Town	113	51	12	50	230 - 239	165
14 Derby County	104	47	13	44	192 - 173	154
15 Blackburn Rovers	81	47	12	22	196 - 92	153
16 Burnley	93	39	16	38	178 - 156	133
17 Chelsea	92	38	16	38	166 - 125	130
18 Stoke City	92	32	24	36	132 - 133	120
19 Birmingham City	75	33	16	26	125 - 119	115
20 Everton	82	36	6	40	109 - 121	114
21 West Ham United	106	29	19	58	144 - 260	106
22 Bolton Wanderers	69	28	17	24	106 - 87	101
23 Newcastle United	77	27	11	39	122 - 139	92
24 Scarborough	53	24	18	11	120 - 69	90
25 Southampton	68	24	12	32	112 - 118	84
26 Aston Villa	66	21	17	28	86 - 141	80
27 Crystal Palace	94	21	16	57	102 - 241	79
28 West Bromwich Albion	60	23	10	27	96 - 119	79
29 Macclesfield Town	60	23	7	30	95 - 121	76
30 Cheltenham Town	63	19	16	28	76 - 92	73
31 Luton Town	44	17	11	16	70 - 70	62
32 Barnet	41	15	6	20	89 - 86	51
33 Leicester City	36	15	5	16	72 - 92	50
34 Fulham	45	14	6	25	63 - 98	48
35 Norwich City	55	13	7	35	59 - 209	46
36 Portsmouth	29	10	6	13	42 - 54	36
37 Woking	25	11	2	12	42 - 42	35
38 Accrington Stanley	10	9	1	0	39 - 11	28
39 Torquay United	24	8	1	15	40 - 69	25
40 Hull City	22	6	5	11	35 - 53	23
41 Middlesbrough	21	6	3	12	44 - 52	21
42 Swansea City	18	6	2	10	16 - 39	20
43 Sheffield Wednesday	22	5	5	12	26 - 42	20
44 Bury	7	5	2	0	14 - 4	17
45 Charlton Athletic	11	4	3	4	19 - 14	15
46 Rushden & Diamonds	15	2	3	10	14 - 35	9
47 Bournemouth	16	1	4	11	17 - 44	7
48 Stockport County	12	2	1	9	11 - 28	7
49 Tranmere Rovers	6	2	1	3	10 - 14	7
50 Wycombe Wanderers	4	2	1	1	11 - 6	7
51 Dagenham & Redbridge	7	2	0	5	9 - 11	6
52 Sunderland	15	0	4	11	12 - 45	4
53 Scunthorpe United	10	1	0	9	6 - 49	3
54 Wigan Athletic	12	0	3	9	3 - 31	3
55 Millwall	5	1	0	4	4 - 20	3
56 Brentford	9	1	0	8	1 - 17	3
57 Kidderminster Harriers	3	1	0	2	5 - 12	3
58 Coventry City	9	0	2	7	1 - 27	2
59 Rochdale	3	0	1	2	1 - 8	1
60 Aldershot Town	3	0	0	3	0 - 18	0
61 Cardiff City	3	0	0	3	0 - 11	0
62 Leyton Orient	2	0	0	2	0 - 4	0
Øvrige*	735	215	129	391	906 - 1575	774
	4304	1758	788	1758	7326 - 7326	6062

* Arsenal 2, Barnet/Cambridge United, Blackburn Rovers 2, Celtic 2, Chelsea 2 og 3, Everton 2, Exeter City 2, Ipswich Town 2 og 3, Keith FC (TV2), Leeds United 2, Liverpool 2. Lokalt lag Mjøndalen, Lokalt lag Strømsgodset, Macclesfield Town 2, Manchester City 2, Manchester United 2 og 3, Nottingham Forest 2 og 3, Queens Park Rangers 2, Tottenham Hotspur 2, 3 og 4 og Woking 2

BOOK NÅ

VÅR OPPFORDRING ER ENKEL:

SPILL BOULE, SOSIALISER OG SPIS SKIKKELIG GOD MAT.

SBFS BOULE-TILBUD!

SPILL BOULE FOR KUN 100,- PER PERSON!

(VANLIG PRIS ER 120KR) OPP TIL 18 PERSONER.

FØLG OSS:

@GRONLANDBOULEBAR

@GRONLANDBOULEBAR

GRONLANDBOULE.NO / GRØNLANDSLEIRET 27, 0190 OSLO TEL: +47 907 16 527 E-POST: GRONLANDBOULE@RESTHON.NO

**Velkommen til ditt
samlingssted midt i hjertet
av Lørenskog!**

Karaoke, store tv-skjermer,
biljard, shuffleboard og mer!
Vi er leke- og boltreplassen for alle!

@livogroretriaden

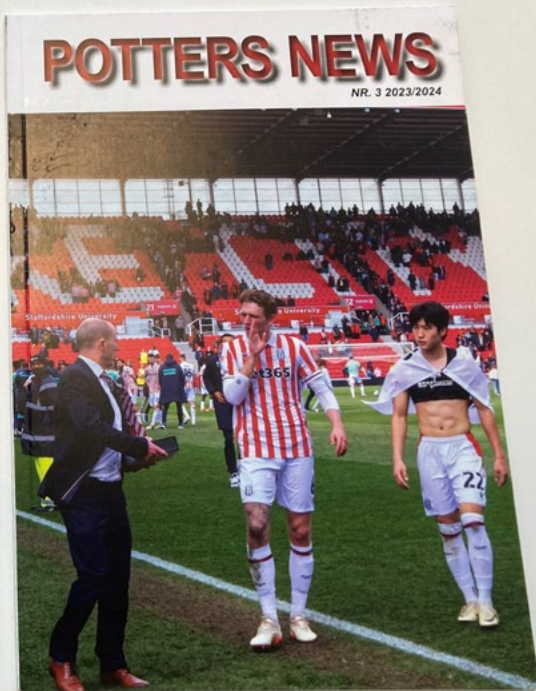
@livogrore_triaden

livogroretriaden@resthon.no / Tel: 90289044
Gamleveien 88, 1476 Lørenskog

20%

**rabatt på alle spill
for SBSF-
medlemmer**

POTTERS NEWS

ÅRETS MEDLEMSBLAD 2023/24

► AV: HARALD UNHJEM

Stoke City Supporters Branch leverte denne sesongen et meget bra medlemsblad. Det har i mange sesonger vært supporterklubbens mål og gi noe tilbake til sine medlemmer, og i år var det full klaff og det beste i bunken på nærmere 20 supporterklubber som gir ut blader.

Først og fremst stor honnør til redaktør Kjell Bakken, som har ført tre medlemsblader i pennen på en utmerket måte. Også skribentene skal ha mye av æren for medlemsbladet som har både mye intern informasjon, flotte bilder, og skaper nærhet til sine medlemmer.

Medlemsbladet har utmerket kvalitet med fine bilder og et oppsett som er meget bra og oversiktlig. Her er info om laget i løpet av

sesongen, samt turer og presentasjoner både av spillere, medlemmer og klubben Stoke City. Det er helt klart at supporterklubben med Potters News får medlemmene til virkelig å være en Stoke Supporter, med sine 48 sider tre ganger i sesongen.

En verdig vinner denne sesongen, der supporterklubben har bevist at man ikke behøver å være toppklubb på bane for å vinne noe. Gratulerer til Stoke Supporters Branch.

*Juryen har bestått av **Harald Unhjem** og **Ray Tørnkvist** fra SBFs styre.*

Leder Kåre Svang i QPR Norway mottar prisen av juryleder Bent Uvaag Johansen

ÅRETS PRIS ► AV: BENT UVAAG JOHANSEN

FOR NETT OG SOSIALE MEDIER

QPR Norway, med hjemmesiden www.qpr.no i spissen, er vinner av SBFs pris for nett og sosiale medier for sesongen 2023/24. Hjemmesiden er oppdatert med egenprodusert stoff flere ganger i uken. Stort sett alt som rører seg rundt klubben fra den engelske hovedstaden blir fylldig dekket og kommentert både på hjemmeside og på Facebook. Fra alle kampene til Queens Park Rangers blir det laget fylldige referater med bilder.

I tillegg til nyheter er det mye godt featurestoff på www.qpr.no. Historien til klubben er fylldig beskrevet og alle spillerne i klubben er presentert med bilder og statistikk. Det er ikke bare klubbens A-lag som blir grundig dekket, men også akademiet og damelaget blir viet mye plass. Sett fra supporterens side er det hyggelig å registrere at det blitt gjort plass til både reiseskildringer og

meningsutvekslinger. På www.qpr.no er det også satt av plass til tips til hoteller og gode puber i området rundt klubben.

Redaktør for hjemmesiden og Facebook er ildsjelen Allan Klo. Han har vært en stor bidragsyter i QPR Norway gjennom mange år.

Layouten på hjemmesiden er meget god. Det er lett å finne frem, og bruken av farger er gjennomført. Ikke overraskende er det klubbens farger blått og hvitt som dominerer. Det er mange gode hjemmesider blant supporterklubbene tilknyttet SBF og ikke enkelt å kåre en vinner. Juryen bestående Finn Morten Steen og Bent Uvaag Johansen fra SBFs styre, har valgt å legge vekt på ressurser og da var det ikke noe tvil om at QPR Norway var en verdig vinner.

DU FINNER OSS PÅ:

OSLO CITY

 23 69 10 40

SANDVIKA STORSENTER

 23 69 10 43

STRØMMEN STORSENTER

 23 69 10 44

HOVEDKONTOR

 23 69 10 30